

The Holy Zohar

Zohar Vayelech

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל בָּל יִשְׂרָאֵל. רַבִּי חִזְּקִיָּה פְּתַח, (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוֹעַ תִּפְּאַרְתּוֹ סֹג) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוֹעַ תִּפְּאַרְתּוֹ בּוֹקַעַ מִיִם מִפְּנֵיהֶם וְגוֹ׳. אַשְׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּרוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא הִתְרַצְה בָהֶם, וּמִשׁוּם שֶׁהַתְרַצְה בָהֶם בְּנִים בְּכוֹרִים שְׁהַתְרַצְה בָהֶם בָּנִים בְּכוֹרִים שְׁהַתְרַצְה בָהֶם לָּנִים בְּכוֹרִים עְּמְוֹת לֹה), וְיָרֵד לְדוּר עְמִּהָּה שֶׁבְּיָם וְשָׁבַנְתִּי בְּתוֹכְם. וְרָצְה לְהַתְקִינְם מִקְּדָשׁ וְשְׁבַנְתִּי בְּתוֹכְם. וְרָצְה לְהַתְקִינְם מִּקְרָה עַנְנִי בְּבוֹר, שְׁבִינְה הְלְבָה לִפְנִיהֶם יוֹמָם, זֶהוּ שֶׁבַּתִּה בִּוֹךְ לִפְנִיהָם יוֹמָם, זֶהוּ שֶּבְּתוֹר (שִׁם יִג) וָה׳ הֹלֶךְ לְפְנֵיהֶם יוֹמָם.

וַיִּבֶּרְ בוּשֶׂה וַיִּדְבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵכֶּה אֶל כָּכּל בּוֹשְׂה וַיִּדְבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵכֶּה אֶל כָּכּל בִּינִים בִּוּבְּגִיהָם וְגֹּוֹ׳, וַבְּאִיןֹ מִינִים בִּוּבְּגִיהָם וְגֹּוֹ׳, וַבְּאִיןֹ מִינִים בִּוּבְּגִיהָם וְגֹּוֹ׳, וַבְּאִיןֹ בִּינִים בִּוּבְּגִיהָם וְגֹּוֹ׳, וַבְּאִיןֹ בְּהֹוּ, בְּרִיךְ הוּא אִהְרְעֵיִׁ בְּהוּ, וּבְגִיןֹ רְשִׁרְעֵיִּ בְּהוּ, בְּרִיךְ הוּא אִהְרְעֵיִׁ בְּהוּ, וּבְגִיןֹ לְרָבְּרִים בִּיּבְּיִיֹן (דף רפּ"ג בִּיבְּרִין בְּבְּיִישִׁיןֹ, אַזִּזִין (כביכול), גָּוֹחַ כְּבְּיִיִּרְא עִבְּיִירְא הוּא דִּבְּרִי בְּהוּיבְּ בְּבִייִירְא בִּיְיִיבְּא בְּבִייִירְא בִּיִּי בְּהוּיבְם. וּבְעָּא כְּאַתְּהְצָּא כְּבִייִירְא בִּיְלְּא בְּבִייִירְא הוּא דִּבְעָּא כְּאַתְּהְנָבָּא כְּהִי בְּבִייִירְא בִּיִּילְה, וְבָּעָּא בְּבִייִירִם וּבְעָּא כְּבִייִירְא בְּבִּייִירְא בְּבִּיִיירְא בְּבִייִירִם הָאַבָּבְייִירְם הָאֵבֶּי יְכְּרִי בְּבִּיִייִרְא בְּבְיִיִירִם וְבָּבְּיִייְרִם הְצִּבְּיִיְ בְּבִּייִירְם וּבְּבָּיִייִרְם בִּעְּבְּיִיִּיבְּיִייְיִּבְּיִיִּיְם בְּיִבְּיִייְה בְּבְּיִיִּיְה בְּבְּיִיִּיְם בְּבְּבְיִיִּים וְנְבָּבְּיִייִים וּבְּבָּבְייִים הְבָּבְיִייִּם וּבְּבָּבְייִים בְּבְּבְיִיִּבְּיִייְרִבּי בְּבְיִייִּבְּי וְבְּבְיִייְבְּיִי בְּבְיִייִּבְ וְנְבְּיִים בְּבְּבְיִייִּבְּי וְבְּבְּיִייִּבְּי וְבְּבְּיִייִבְּי וְבְּבְּיִייִּבְּי וְבְּבְּיִייִּם וּבְּבְּיִייִּם וּבְבְּיִייִּם וּבְּבְּיִים בְּיִבְּיִייִּם וּבְּבְּיִייִּם וּבְּבְּיִיים בְּבְּיִייִים בְּיִבְּיִייִים בְּיִבְּיִייִים בְּיִבְּיִייִים בְּיִבְּיִייִים בְּיִבְיּוֹים בְּיִבְּיִייִים בְּיִבְּיִייִים בְיִבְּיִייִים בְּיִבְּיִייִּים בְּיִבְּיִייִים בְּיִבְּיִייִים בְּבְּיִייִים בְּיִבְּיִייְבְיּבְיּיִים בְּבְּבְייִים בְּיִבְּיִים בְּיבְּייִים בְּיִיּבְּייִים בְּבְּיִייִים בְּיִּבְייִים בְּיבְיבְּייִים בְּיִבְּייִים בְּיבְּיִיים בְּיבְּיִייִּיוֹיוּ בְּיִייוּ בְיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּבְּייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְּיבְיים בְּיבְּיבְּיוּים בְּיבְיבְיבְיים בְּיבְּיוּים בְּיב

2. שָׁלשָׁה אַחִים קָדוֹשִׁים הַלְכוּ בֵינֵיהֶם, וֹמִי הֵם? מֹשֶׁה, אַהַרֹן וֹמִריָם. וֹבִוֹכוּתָם נְתַן לַהֶם הַקַּדוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא מַתַּנוֹת עַלְיוֹנוֹת (נַהַרֵי נִתְבַּאֵר). כַּל יִמֵי אַהַרן לא מִישִׂרַאֵל, וַהַרֵי הַכַבוֹד פַּרִשׁוּהָ (מִשׁוּם) שֵּׁאַהָרֹן הָיָה זְרוֹעַ יַמִין שֵׁל יִשְׂרָאֵל, וְהַיִנוּ שֶׁכָּתוֹב (במדבר כא) וַיִּשְׁמַע הַבְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עַרָד וְגוֹ׳, כִּי בָּא יִשִּׂרַאֵל הַרַךְ הַאָתַרִים וְגוֹ׳. כָּאַדָם שֵׁהוֹלֵדְ לְלֹא זְרוֹעַ וְסוֹמֵךְ עַצְמוֹ לְכָל מָקוֹם, וְאָז – וַיִּלְחֵם בַּיִשַּׂרָאֵל וַיִּשָׁבִּ מִמְנוּ שַׁבִי, מְשׁוּם שַׁהַיוּ בְּלִי זְרוֹעַ יַמִין. (וְעַל זֵה הִצְטַרְכוּ יִשְׂרָאֵל לְנָדֹּר נֶדֶר עָלָיו. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (במדבר כא) וַיִּדַר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לַה' וַיֹּאמַר אָם נָתֹן תִּתֵּן וְגוֹ'). בֹא וּרְאֵה, אַהַרן הַיָה זְרוֹעַ יָמִין שֵׁל הַגּוּף, וְעַל זָה כַּתוּב מוֹלִיךְ לִימִין משָה זְרוֹעַ תִּפְאַרִתּוֹ. וּמִי הוּא? אַהַרוֹ.

2. תַּכַּת אַזִזין כַּןְּדִישִּׁין אַוְּכִין בֵּינַיִיהוּ, וּבַּאן אִינּוּן. בּוֹשְׁה, אַהַרֹן, וּבִּוְרְיָם. וּבִּוְּכוּתְהוֹן, יָהַב כוֹן קּוְּדְשָׂא בּוֹתְנֹן עִּכָּאין (והא אתמר). כָּל יוֹבוּוֹי דְּאַהַרן, כָּא אַעְּדוּ עֲנָּנֵי יְכָּר בִּיִשְּׂרָאל. וְהָא אוֹקְבּוּהָ, (בגין) דְּאַהַרן דְּרוֹעָא יְבִינְּא דְּיִשְּׂרָאל וְהַיִּגֹּי הְּנְתִּיבֹר כֹא) וַיִּשְּׂרָאל הַבְּיל הַכְּנַנְעָ הַבְּנֹנְיְ עַרְד וְנִּוֹי, כִּי בָּא יִשְּׂרָאל הָּכֶרְ הָאֲתָרִים וְנִוֹי. כְּבַּלְא דְּרוֹעָא, וְסָבִייְך הַּאֲתָרִים וְנִוֹי. כְּבַּלְא דְּרוֹעָא, וְסָבִייְך הַּאֲתָרִים וְנִוֹי. בְּכָּל דְרוֹעָא, וְסָבִייְך הַּבְּילוֹ שֻׂבְּלֹי בְּבָּיתְ הַבְּעֹּל בְּיבִייה לְכָּל בְּבִייה לְכָל בְּבִייה וְנִיבְּיוֹם בְּיִשְּׂרָאל וַיִּלְּא, וְסָבִייְך הַּבְּיֹל שְׁבִּיל שְׁבִּיי, אֲתָר, וּבְּלֹץ דְּרוֹעָא יְבִינְיֹבְ בִּעְּיִבְּא וְיִבְּיוֹל בִילְּי בְּבִייה וֹנִיעְ הַבְּעֹלְ בִּיבְּיל וְיִבְּיֹל בִי בִּיבִּיה בֹּר עליה הדא הוא דכתיב, (במדבר כא) וידר ישראל נדר ליי' ויאמר אם נתן תתן וגו') הָא וְחֵוֹי, אַהְבֹּר יִי יִישׁר לִיל בִישְּׁה וְּנִבְּין בִּשְׁה וְּוֹבְי לִיבִּין בִּשְׁה וְנִבְּי לִיבִין בּשִּׁה וְּנִבְּין בִּשְׁה וְנַלֵּל הָיִבְּין אַבְּרוֹל וְנִילְ בִּיִבְּין בִּישִׁר בִּיוֹין בוּשְׁה וְוֹנִל הָפָּא בְּוֹבוֹל וְעַל הָא בְּתִיב, (ישעיה אָהַוֹן בוּשְׁה וְבִישֹׁה וְרוֹעַ הִפְאַרְתוּוּ וּבִיאוֹן אִיהוֹן בּישֹׁה וְרוֹע הָפָאַרְתוּוֹ וּבִיאוֹן אִיהוֹן בּישֹּהוֹן בִּישֹׁה וְרוֹעַ הָּפְאַרְתוּוֹ וּנִיל אִיבוֹן אִיבּרוֹן בִישְׁרְהוֹן בּישֹּהוֹן בִישְׁה וֹבוֹל בִילוֹין בּישֹׁהוֹן בּוֹשְׁה וֹיִין בּוּשְׁבֹּר וֹיִי בְּיִיל בִּיל בִילוֹן בּישֹּים וְנִילְין בִּישְׁיִין בִּישְׁיִּין בִּישְׁיִין בְּישְׁיִים בּיִים בְּיִים בְּיִבְּיוּים בּיּים בְּיִין בִּיּים בּיִבְּיוֹ בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִין בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִין בְּיִים בְּיִיל בְּיִין בְּיִים בְּיִין בִּיּיִין בְּיִים בְּיִין בְּיִין בִיּיִים בְּיִין בִּיְיִין בְּיִים בְּיִייְיִים בְּיִין בְּיִין בִּיּים בְּיִין בִּיּיִים בְּיִיוֹין בְּיִיים בְּיִייים בְּיִים בּיוֹן בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְיוֹים בְּיִים בְּיִיוֹי בְּיִייְיִים בְּבְיּים בְּיִים בְּיִים בְ

Deuteronomy 31:1

[&]quot;וַיֵּלֵךְ, מֹשֶׁה; וַיִּדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֵה, אֱל-כָּל-יִשְׂרָאֵל

[&]quot;And Moses went and spoke these words unto all Israel."

The word "Vayelech", means "and he went...". The verse could say "And Moses spoke these words..." so why use the word "went"? The Zohar teaches us that the deep meaning of it is "channeling Light".

The root word of 'Vayelech' in Hebrew is used to describe a conduit, 'מוליך'. It also describes the action of a leader, who is a conduit to his people. The same term is used to describe a conduit of electricity.

When God chose Abraham to be a channel of Light he commanded him "Lech Lecha", "Go for yourself...". The two words have the same root as 'Vayelech'.

The Zohar also reveals that God chose the Israelites as his sons. He gave us the power to connect to the seven Sefirot and the ability to become a conduit of Light for the entire world.

Like Moses, we can talk the talk and walk the walk.

3. וַיֵּלֶדְ מֹשֶׁה. מָה זָה וַיֵּלֶדְ? לְאַן הַלַדְ? אַלָא וַיֵּלֶדְ, כָּגוּף בְּלִי זְרוֹעַ, כְּמוֹ שַנֵאָמַר (איכה א) וַיֵּלְכוּ בִּלֹא כחַ לְפָנֵי רוֹדֵף. שַׁהַרִי מֶת אַהַרֹּן, זְרוֹעַ יָמִין, וְרַצָּה לָהַסְתַּלֶּק הַגּוּף. (כַּל יַמֵיו שׁל מֹשֶׁה הַשֶּׁמְשׁ הָאִיר בַּעוֹלַם).

3. וַיֵּכֶרָ בוֹשֶׁהֹ, בַּוּאי וַיֵּכֶרָ, כִּאָן הָכַרְ. אֶכָּא וַיֵּכֶרְ, כּגוֹפא בּלָא דרועָא. כִּבְּיה דְאַתְּ אָבֵּר, (איכה א) וַיֵּלְכוּ בִּלֹא כוֹז לְפַגֵּי רוֹדֵף. דְהָא בִּית אַהַרוֹ דרועא יבוינא, ובָעָא לאָסְתַּלְּהָא גּוֹפָא. (כל יומוי -נמשה שמשא נהיר בעלמא)

4. כַּל יִמֵי משָה אַכָלוּ יִשְׂרָאֵל לֶחֶם מְן יהושע מה שבא ביוו בָּתוֹב? (יהושע ה) וַיִּשִׁבֹּת הַמֵּן מְמַחַרַת וְגוֹ׳. וַיֹּאכַלוֹ מַעַבוּר הַאָרץ מְמַחַרת הַפַּסַח. מָה בִּין זָה לַזָה? אֵלָא זָה מִלְמַעְלָה וְזָה לְמַטָה. (מְכָּאוֹ לַמַדְנוּ) כַּל הַוָּמֵן שֵׁמֹשֶׁה נמצא, גוף השמש שולט ומאיר לעולם. בִּיוָן שֶׁהִסְתַּלֵּק משֶׁה, הִתְבַּנֵס גוּף הַשֵּׁמֵשׁ, 4. כַל יובווי דָבוֹשֵּׁה, אַכָלוּ יִשְּׂרָאֶל כֵּווֶם בוּוֹ הַשָּׂבַוּיִם. כֵּיוָן דְאָתָא יִהוֹשָּׁעַ, בַּוֹה כִּתִיב (יהושע ה) וַיִּשִּׂבוֹת הַבָּוֹן בִובָּווֹיָרת וְגוֹיֹ. וַיּאַכְכוֹּ בֵּועַבוּר הָאָרֶץ בִּוּבְּוֹזֶרָת הַפַּסִוז. בַּוֹה בֵּין הַאֵּי כִּהָאִי. אֵכָּא דא בּוּלְעַיֹּכֵּא וְדֵא כְּתַתָּא. (מכאן אוליפנא) כַּל זְבוּגָא דָבושָה אָשָׂתָכָוז, גופא דִשְּׂבִשְׂא שַׂכִּיטֹ, וְנַהִיר לַעָּׂלְבָוֹא. בֵּיוָן דְאָסְתִּכַּוֹק בוֹשֶּׂה, אָתִבְּנַשׁ גוּפא דשבושא, ונפיה גופא דסיהרא.

The Zohar tells us that Moses, Aaron, and Miriam were great channels for the Light, leading the Israelites from slavery through the process in the wilderness until they reach the Promised Land.

By the merit of Moses, they received the Manna from heavens. It was the highest level of sustenance because the source was Zeir Anpin. Moses was the aspect of the Sun and Zeir Anpin. He connected the life force from God to the people. By the merit of Aaron, the nation had the protection of the Clouds of Honor. They followed the Israelites as they moved from one place to another.

By the merit of Miriam, the Israelites had a continuous flow of water. According to the Holy Ari, the 'Well of Miriam' that provided water of Life in the wilderness followed the Israelites into the Holy Land and is concealed in the Sea of Galilee.

אַל תַעַלֵנוּ מְזָה וּבָמֵה יַנַדַע אֵפוֹא וְגוֹ׳. כַּדְ לַמַדְנוּ, כֵּיוַן שֵׁאַמַר הַקָּדוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא לְמשׁה (שם לב) הָנָה מַלְאַכִי יֵלֶךְ לְפַנֵידְּ,

5. כְּתִיבֹ (שמות לג) אָם אֵין פָגֵיךְ הֹוֹלְכִים אַל 5. כָּתוֹב (שמות לג) אָם אֵין פָּגֵיךְ הֹלְכִים תַעַּבֶּנוֹ בְּוָהַ וּבָבָּוֹה יָוָדַע אָפוֹא וְגוֹי, הַכִּי אוֹלִיפוֹא, בֵּיוַן דֹאָבֵור קוּדִשָּׂא בִּרִיך הוא כְבוֹשֵּׂה (שמות לב) הֹנֵּה בַּוּלִאָכִי יֵכֵרְ לִפַנִּיךּ, אָבַוּר בוֹשֶׂה, וּבַּוה

אָמַר משֶׁה, וּמַה הַנְהָגַת הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁתְּתְכַּנֵּס וְתַנְהִיג הַלְּבָנָה – גוּף הַלְּבָנָה אֵינִי רוֹצָה אִם אֵין פָּנֶיךּ הֹלְכִים, אֲנִי רוֹצָה אֶת גוּף הַשָּׁמֶשׁ, וְלֹא אֶת שֶׁל הַלְּבָנָה. וְאָז גוּף הַשֶּׁמֶשׁ הוּאַר, וְנַעֲשָׂה משֶׁה כְּמוֹ גוּף הַשֶּׁמֶשׁ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל. כֵּיון שֶׁהְתְכַּנֵּס משֶׁה, הִתְכַּנֵּס הַשֶּׁמֶשׁ וְהוּאֲרָה הַלְּבָנָה, וְהָיָה יְהוֹשַׁעַ מִשְׁתַּמֵשׁ לְאוֹר הַלְּבָנָה. אוֹי לְאוֹתָה בּוּשָׁה! לַסְטִיפָּא דְּשִׁבְּוּשָׂא דְיִתְכְנִּישׂ, וְיַדְבַּר סִיהַרָא, גּוּפָא דְסִיהְרָא כָּא בְּעֵינָא. אִם אֵין פָנָיך הוֹכְּכִים, גּוּפָא דְסִיהְרָא כָּא בְּעֵינָא. אִם אֵין פָנָיך הוֹכְּכִים, גּוּפָא דְשִּׁבְּוּשִׂא בְּעֵינָא, וְכָאו דְסִיהְרָא. כְּבִין גּוּפָא דְשִּׂבְוּשִׂא אָתְנְּהִיר, וְאִתְעָבִיד בוּשִׁה, כְּנַוְונָא דְּמִּבְנִשְׂא אַתְנְּהִיר, וְאִתְעָבִיד בוּשִׁה, כְּנַוְוֹנָא דְּמִבְנִשְׁא מַבְּיִיהוּ דְיִשְּׂרָאֵל. כֵּיוָן דְאִתְכְנִישׁ דְּמִּבְנִישׁ עַבְּוּיִיהוּ דְיִשְּׂרָאֵל. כֵיוָן דְאִתְכְנִישׁ בּוּשְׂה, אִתְכְנִישׁ שִּׁבְּוּשְׂא, וְאִתְנְנְהִיר סִיהַרָא, וַהְוָה בּוּשְׂתַבֵּושׁ כִנְּהוֹרְא דְסִיהְרָא. וַוֹי כְּהַהוּא יְהוֹשְׁלָע. בִּוּשְׂתַבֵּושׁ כִנְּהוֹרְא דְסִיהְרָא. וַוֹי כְּהַהוּא כְּפִוּמִים. כִּנְּהוֹרָא דְסִיהְרָא. וַוֹי כְּהַהוּא כְּפִוּמִים.

6. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שְׁנָה וְגוֹ׳ (דברים לֹא). הַיְנוּ שֶׁאָמֵר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְגוֹ׳ (דברים לֹא). הַיְנוּ שֶׁאָמֵר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַרְבָּעִים שְׁנָה הָאִיר הַשָּׁמֶשׁ לְיִשְׂרָאֵל, וְהַאִּיְרָה הַלְּכַנֵּס לְסוֹף אַרְבָּעִים שְׁנָה, וְהַאִירְה הַלְּבָנָה. אָמֵר רַבִּי שִׁמְעוֹן, וַדַּאי כָּךְ הוּא, הַיְנוּ שֶׁבְּתוּב (משלי יג) וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא הַיְנוּ שֶׁבְּתוּב (משלי יג) וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט, וַהֲרֵי הִתְעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים, וְאָנוּ נְבָאֵר אֶת הַבְּסוּק. אֲבָל עַל מַה יְנָבָאֵר אֶת הַבְּסוּק. הַבְּלֹ הוּא צְרִיךְ שְׁהָתוֹרוּ הַחֲבַרִים, הַכּל הוּא צְרִיךְ לְעוֹלְם לְנַלּוֹת (לְתוֹעֶלֶת הָאָרָם), שֶׁהְאָדְם שׁנִּאסף עַד שׁלֹּא יִגִּיעוּ יִמִיו.

6. (דברים לא) וַיֹּאכֶּוֹר אֲכֵיֹהֶם בֶּןֹ בֵּוּאָה וְעֻׂשְׂרִים שְׂנְּהֹ וְגוֹי׳. הַיִּינֹוּ דְּאָבֵּוֹר רְבִּי אֶלְעָוֹר, אַרְבְּעִיןֹ שְׂנִיןֹ שְׂנִיןֹ, וְנָהִיר סִיְהַרָא. אָבֵּוֹר רְבִּי שִׂבְּוֹעוֹן אַרְבְּעִיןֹ שְׂנִיןֹ, וְנָהִיר סִיְהַרָא. אָבֵּוֹר רְבִּי שִׂבְּוֹעוֹן וַבְּרִיִּי הִוּא, הַיִּינֹוּ דְּכְהִיב, (משלי יג) וְיֵשׁ נִסְפְּה וַהַאִי הְנִילוּ דְּכְהִיב, (משלי יג) וְיֵשׁ נִסְפְּה בְּלֹא בִּוֹשְׁפָט וְהָא אַהְעַרוּ זוֹבְרַיִּיא. וַאֲנָּוֹן נוֹהִים כֵּיה בְּאַהְעַרוּ זוֹבְרַיִיא כּלְּא הוּא לְּבְּרִיךְ לְעָלְבְּוֹא, לְנֵּלְאָה (ס"א לתועלתא דבר נש), בְּרַ בְּשֹׁבְּרִיךְ לְעָלְבְּוֹא, לְנֵּלְאָה (ס"א לתועלתא דבר נש), דְבִר בְּשׁ דְיִהְבָּנִשׁ עַוֹר לֵא בָּוֹטוּוֹן יוֹבוּוֹי.

Moses represented Zeir Anpin and the Sun. Joshua, who served Moses was the aspect of the moon and could channel some of Moses's Light to the nation. As we studied in previous DZ, Moses, Aaron, and Miriam were the great channels of Light for the Israelites. They led them out of Egypt and sustained them in the wilderness during the journey to the Promised Land. Deuteronomy 31:2

ַּניּאמֶר אֲלֵהֶם, בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם--לא-אוּכַל עוֹד, לְצֵאת וְלָבוֹא; וַיהוָה אָמַר אֵלַי, לא תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדַּן הַזֶּה."

"And he said to them, "I am 120 years old today. I am no longer able to go out and come in. YHVH has said to me, 'You shall not go over this Jordan." Miriam, the middle sister, passed away first, then the older brother Aaron, then

Moses.

When Moses was taken by God, the direct light of the 'Sun', Zeir Anpin, was also taken and only the 'moon', Joshua, could channel the light and lead the people into the Land.

Moses was the main tool of God in bringing the first redemption. He channeled the great Light of Zeir Anpin that was fully revealed when the Israelites left Egypt. We celebrate that night as the Seder on the holiday of Passover.

Moses, in the above verse, tells the nation that he is no longer able to go out and come in. The deeper meaning is that God didn't allow him to make a higher

connection for the people. He could not channel the Light of Zeir Anpin for the people.

Moses did 'go out' of Malchut and elevate himself to the Sefirah of Da'at to bring for us the Torah, which is our weekly connection to Zeir Anpin.

Moses didn't finish his job and he keeps coming to us in every generation. He taught Rabbi Shimon the secrets of the Zohar and provides us with a taste of the Light of the 'sun'. At the time of the Final Redemption, Moses will open the gates of Da'at and usher Mashiach to the world. Then we'll see the fulfillment of the prophecy of Isaiah 30:26

" -הָלֶבֶנֶה, כְּאוֹר הַחַמָּה, וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעַתַיִם, כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים--בְּיוֹם, חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת-שׁבר עַמוֹ, וּמַחַץ מַכְּתוֹ, יִרפָּא"

"Moreover, the light of the moon will be as the light of the sun, and the light of the sun will be sevenfold, as the light of seven days, in the day when YHVH binds up the brokenness of his people, and heals the wounds inflicted by his blow."

May we all see this happens in our days, Amen.

7. בּא וּרְאֵה, וַהֲרִי נִתְבָּאֵר, שֶׁבָּל הָרוּחוֹת שֵׁיוֹצְאוֹת מִלְמַעְלָה, יוֹצְאוֹת זָכָר וּנְקַבָּה וְנִפְּרָדוֹת. וְלִפְּעָמִים תֵּצֵא נִשְׁמַת הַנְּקַבָּה וְנִפְּרוֹת. וְלִפְּעָמִים תַּצֵא נִשְׁמַת הַנְּקַבָּה עֲד שֶׁלֹא יוֹצֵאת הַזְּכָר, שֶׁהוּא בֶּן זוּגְה. וְכָל בְּעָמִים שֶׁזְּכָר לֹא הִגִּיע זְמַנּוֹ לְהִזְדֵּנֵג עִם נְקַבְּתוֹ וּבָא אַחֵר וְנְשָׂא אוֹתָה – בֵּיוָן שֶׁבְּתוֹ וּבָא אַחֵר וְנְשָׂא אוֹתָה – בֵּיוָן שֶׁבְּרִוֹ עִל חֲטָאֵי הְעוֹלְם, צֶּדֶק בְּעוֹלְם לִפְּקֹד עַל חֲטָאֵי הְעוֹלְם, בְּעוֹלְם, בְּעוֹלְם לִפְּקֹד עֵל חֲטָאֵי הְעוֹלְם, הָאַחֵר וְלוֹקַחַ אוֹתָה, וְעַל זֶה לְשִׁים זִוּוּגִים לְפִנִי הקּדוֹשׁ בּרוּךְ הוּא.

לווגין לפו לורשא ברוך הוא.
לבְּהַרְּהַ וֹשְׁתֵּי אַוֹזֹרְא וְנָּטִּיל לְהַ. וְעַל דָא לְּשִׁיןֹ בְּהַלְּהִי אַוֹזַרָא וְנָּטִיל לְהַ. וְעַל דָא לְּשִׁיןֹ בְּהַלְּהִי אַלְּבִּיִּי, וְאָתִי אַוֹזַרָא וְנָּטִיל לְהַ. וְעַל דָא לְּשִׁיןֹ לְּאַיְלְּהִא. כְּנִישִׁ כִּיְּהַ לְּהַאִּי אַוֹזְרָא, דְּנְּלְּבִיּא, לְּנִפְּלֵּרְא, לְּנִפְּלֵּרְא, לְּנִפְּלֵּרְא, דְּבָרְהֹ גְּיִלְבִיּא, עַר לְא נְּפְּלֵּרְה עָל בְּעִלְּיִי אַנְיִרְא בְּאַ בִּיְּבָּיִי עַר לְא נְּהַנְּיִּא בְּנִיבְר גַּיִּלְבִיּא, עַר לְא נְּכְּיִלְא דְּבָר וְנִּיּלְבָּא בְּנִיבְר גַּיִּלְבִיה, וְאָתִי אַוְזְרָא לְא בִּיְלָבְיּא, עַר לְּא נְּהַנְיִי אַלְוֹרָא וְלְבְּאִי בְּנִבְּר וְנִיּיִלְּבְּא בְּבְּרִיךְ בְּיִבְּעְ וְבְּרִא לְאוֹבְיוֹנְאָ בְּבְּרִיךְ בְּיִבְּעוֹ וְלִבְּע וְלְבִּיְיִי עַלְבְּא בְּבְּבִיר וְנִיּיְ בְּעִיבְוֹיִי עְלְבְּא בְּבְּרִיךְ בִּיְיִי לְּעִבְּיוֹ וְלְבְּא בְּבְּבִיר וְנִייִי לְאַבְּיִי עַלְּבְיִי עִּלְּבְּא בְּבְּבִיר, וְּבְּיִלְּא בְּבְּבִיר, וְבְּיִלְּא בְּבְּבִיר וְנִינִי לְּעִבְּיוֹלְא בְּבְּבְּיִי עַלְבְּבְּא נְנִיבְּי עְבְּלְבְּא בְּבְּבִיר וְנִייִי לְבִילְנִי בְּבְּיִים בְּבְּיִי בְּיִי בְּנִיבְייוֹ בְּיִי בְּבְּבְיִי עִינְבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִיבְיוֹן הְיִנְיִי עְּבְּבְּיִים בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּיִייוֹן וְנִישְׁ בְּוֹיִיוֹיוֹ בְּיִי בְּיִי בְּבְּיִים בְּבִּיוֹיוֹיוֹ בְּיִי בְּיִיבְייִי בְּיִיבְּיוֹי בְּיִי בְּיִיבְיוֹי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייְרְ בְּיִייְיִי בְּיִבְייִי בְּיִייְיוֹיוֹיוֹי בְּיִי בְּיִייְבְּיִי בְּיִיי בְּיִייְיוֹיוֹיוֹי בְּיִיי בְּיִבְּיוֹי בְּיִייְיוֹי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִייִי בְּיִנְיוֹיוֹיוֹיוֹי וְיוֹיוֹיוֹי וְבְּיִייִי בְּיִבְיוֹייִים בְּיִייִי בְּיִישְׁיוֹבְיוֹייוֹי בְּיוֹי בְּיוֹים בְּיִיים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹי בְּיוֹבְייוּי בְּיוֹים בְּיוֹייוֹי בְּיוֹייוֹיוֹיוֹיוֹי לְבְייִים בְּבְייוּיוֹיוֹיוֹייוֹי וְבְּבְיוֹי בְייוֹייוֹייוֹיוֹיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹים בְּיוֹי בְּיוֹבְייוֹי בְּיוֹייוֹי בְּיוֹי בְּיוֹייוֹי בְּיוֹיים בְּיוֹים בְּיוֹבְייוֹי בְּיוֹייוֹי בְּיוֹים בְּיוֹבְייוֹי בְּיוֹים בְּיבְיוֹייוֹי בְּבְיוֹיי בְיוֹייוֹייוֹייוֹיוֹי בְּיוֹבְיוֹיי בְיוֹייים בְּיבְיוֹייוֹי בְי

8. וְכָל זֶה מִשׁוּם שֶׁהַזְּכָר סְרַח בְּמַעֲשָׂיו. וְאַף עַל גַּב שֶׁלֹא סְרַח כָּל כָּדְ מַעֲשָׂיו בְּחֶטְאוֹ, הִתְכַּנֵּס בְּאוֹתוֹ זְמַן עַד שֶׁלֹא הְּגִיעוּ יָמִיו, שֶׁלֹא עוֹשֶׂה בֵּן בְּמִשְׁפְּט, וְעָלִיו הָגִיעוּ יָמִיו, שֶׁלֹא עוֹשֶׂה בֵּן בְּמִשְׁפְּט, וְעָלִיו כְּתוֹב וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפְּט. וּפּוֹגשׁ בֵּית בְּיוֹ שֶׁלֹ צֶדֶק בְּחֶטְאוֹ, מְשׁוּם שֶׁהִגִּיעַ זְמַנוֹ שֵׁל צֶדֶק בְּחֶטְאוֹ, מְשׁוּם שֶׁהִגִּיעַ זְמַנוֹ שֵׁל הָאַחֵר, וְלוֹקַחַ אוֹתָה, שֲׁהַרִי הִיא שֵׁלוֹ.

8. וְכָל דָא בְּגִּין דְסָרַוֹז דְּכוּרָא עוֹבְדוֹי, וְאַף עַׂל גַּבְּ דְּכִּירָא עוֹבְדוֹי, וְאַף עַׂל גַּבְ דְּכִּירָא עוֹבְדוֹי, וְאַף עַׂל גַּבְּ דְּכִּיּלִא זְבְּיִּהֹי, אִהְבְּנִּישׁ בְּבִּישְׁיּבְּטֹי. וְעָבִּיה בְּתִיב, (משלי יג) וְיֵשׁ נִּסְפֶּה בְּלֹא בִּיִּהְיֹה בְּתִיב, (משלי יג) וְיֵשׁ נִּסְפֶּה בְּלֹא בִּיּה דְינָּא דְצָּדֶרְק בְּוֹזוֹבוֹי, בְּגִּין בְּיִשְׁיַם זְּעְרַע בִּיה דְינָּא דְצָּדֶרְק בְּוֹזוֹבוֹי, בְּגִּין דְּכִּיִבְ לְהֹ, דְּהָא דִירֵיה דְּצִּוֹנְרָא, וְנְּסִיב לְהֹ, דְּהָא דִּירֵה בְּיִרִיה בְּיִבִּיה דְּאַוֹזְרָא, וְנְסִיב לְהֹ, דְּהָא דִּירֵיה בַּיִּיִּיה בְּאַוֹזְרָא, וְנְּסִיב לְהֹ, דְּהָא דִּירֵיה בַּיִּיבִיה בַּיִּיה בְּיִבְיִּה בְּיִבְיִּה בְּיִבְּיִה בְּבִּיּיִה בְּבִּיּיִיה בְּעִּנְיִים בְּיִבְיה בְּבִּיּיִה בְּיִבְיִּה בְּבִּיִּיֹיה בְּיִבְיִּה בְּבִּיִּיִּה בְּיִבְיִּה בְּיִבְיִיה בְּבִּיִּיִּה בְּבִּיִּיִּיְ בְּיִבְּיִים בְּבִּיִּיִּה בְּבְּיִבְיִים בְּיִבְיּיִבְּיִים בְּיִבְיִּיִּיִּיְ בְּיִבְּיִים בְּבִייִּיִּים בְּבִּיִּיִּיִּיְ בְּיִּבְּיִּיְם בְּיוֹזִרְרְא, וְנְּבְיִבְּיִים בְּבְיֹים בְּבְּיִבְּיִים בְּבִּיִּיִּיְ בְּעִיבְּיִּיִּיְ בְּבְּיִיבְיִיּים בְּבְיִיבְּיִים בְּבְּיִּיִבְּיִים בְּבִּיבְייִבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִּים בְּבְיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְיִיבְּיִים בְּבְּיִּבְּיִים בְּבְּיִבְיּיִבְּיִיּבְּיִים בְּיִבְיוֹי, בְּנִינְיה בְּבְּיִים בְּבְּיִיבְיה בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְייִיה בְּיִיבְיּיִים בְּבְיּיִים בְּבְּיִיבְיּיִים בְּבְּיִיבְיִּיִים בְּבְּיִים בְּיִּיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיוֹיִים בְּיִים בְּבְיִיבְיִבְיּבְיבְיּיִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְייִים בְּיבְיבְיבְייִייים בְּיבְיבְייִייים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיבְייִייים בְּיבְייים בְּיבְּייים בְּיבְייִיים בְּיבְּייים בְּיבְייִיים בְּיבְייִבְּייִים בְּיבְּיייייים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְּייִיים בְּיבְּייים בְּיבְייִבְיייים בְּיוֹבְיים בְּיוּבְיייים בְּבְייִּבְּייִים בְּייִייְבְייִיים בְּיוּבְייִיבְייִייְבְייִים בְּיבְייִיייים בְּייבְ

When the souls come out from the upper level, they come male and female and get separated before given a body in this world. Sometimes the soul of the female comes out before her soulmate. If the male is not ready at the level he needs to be in order to unify with his soul mate then she is given to another.

When the man is ready for his soul mate then the one that married her must leave her of die so the soul mates can be unified in this world. Unifying the soul mates is difficult for the Holy One Blessed be He because the man that married the woman while the other man is getting ready, must leave the woman or die, even if he doesn't carry any judgment.

Connecting one to his soul mate in this world is very important and if one has this merit then God will do whatever is needed to unify them.

We should know that as we are coming closer to the end of the world Tikkun meeting soul mates is very rare.

Adam and Eve were born as one body before they got separated. The Creator can't think with separation so he created Adam and Eve as one body with a soul of male and female aspects. Then he separated them to be husband and wife.

Cain and Able were born with their soulmates and as the generations progressed the distance between the soul mates grew. We are now at the time that we must work harder spiritually to merit our true soul mate. Unfortunately, the other side pushes an image of bliss and ideal life for those who meet their soul mate but as the Zohar reveals to us, the man must work himself to merit his soul mate and be able to complete his Tikkun.

Women should pray for their soul mate to achieve the spiritual level they need to have so they can get married and do the spiritual work together. Selfishness and false images of what a soul mate should be cause a lot of heartaches and imbalanced marriages.

Those who need personal guidance and coaching in the process of finding their soul mate can email me to schedule a session.

9. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְלְמָּה יַפְּרִיד אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בָּרוֹדְ הוֹא וְיָבֹא אַחֵר וְיִהֵּן לוֹ? אָמַר לוֹ, זוֹהִי תוֹעַלְתוֹ שֶׁל הָאָדָם, לוֹ? אָמַר לוֹ, זוֹהִי תוֹעַלְתוֹ שֶׁלֹא הַגִּיעַ (יִרְאֶה וְטוֹב שֶׁעוֹשֶׁה עִמוֹ שֶׁלֹא תַגִּיעַ (יִרְאֶה אֶת) אִשְׁתוֹ בְּיַד אַחֵר. וֹבֹא וְרְאֵה, אִם זֶה מַעֲשָׂיו אֵינָם כְּשֵׁרִים, אַף עַל גַב שֶׁהָאִשְׁה הזוֹ היא שׁלוֹ, לֹא ידחה אחר מלפניו. אָבַור כֵּיה רַבִּי אֶכְעָיָה, וַאֲבָוּאי, יַפְּרִישׁ כּוֹן קוּרְשָׂא בְּרִיךְ הוּא, וְיֵיתֵי אַוְזֵרָא וְיָהִיבֹ כֵּיה. אָבַוּר כֵּיה דָא הוּא הוֹעַלְהָא דְּבַר נָּשֹׂ, וְטִיבׁוּ דְעָבִידׁ עַבְּיה, דְּכָּא יִבְּוֹטִי (ס"א יחמי) אִהְתִיה בִּידְא אַוְזַרְא. וְהָא וְזֵוֹי, אִי הַאִי (דף רפ"ד ע"א) כָּא כַשְּׂרָוְ עוֹבְדוּי, אַף עַבֹּל נַּב דְּדִיכֵיה הִיא הַהִּיא אִהְרָא, כָּא אִתְּדְּזֵזִי הַאִי אַוֹזֵרָא בִּוּקּבֵּיה.
 כָּא אִתְדְנֵזִי הַאִי אַוֹזֵרָא בִּוּקּבֵּיה.

10. בֹּא וּרְאֵה, שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ נְטַל מַלְכוּת, (לָמָּה?) מִשִּׁוּם שֶׁעֲדִין לֹא הִגִּיעַ מַלְכוּת, (לָמָּה?) מִשׁוּם שֶׁעֲדִין לֹא הִגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל דְּוִד לְיָה, שֶׁהְבִי מַלְכוּת הְיְתָה וַדַּאי שֶׁל דְּוִד, וּבָא שְׁאוּל וְלָקַח אוֹתָה. בַּיון שֶׁהִגִּיעַ זְמֵנּוֹ שֶׁל דְּוִד לְרֶשֶׁת אֶת שֶׁלוֹ, אָז הִתְעוֹבֵר צֶדֶק (מַלְכוּת שֶׁלְמַעְלָה) וְכָנַס אָז הִתְעוֹבֵר צֶדֶק (מַלְכוּת שֶׁלְמַעְלָה) וְכָנַס אֶת שָׁאוּל בְּחֶטְאוֹ, וְנִדְחָה מִלְּפְנֵי דְוִד, אֶת שָׁאוֹל בְּחֶטְאוֹ, וְנִדְחָה מִלְפְנֵי דְוִד, וּבָאַק אֵת שֵׁלוֹ.

וֹנִי נְיִּלְבִּיי דְּיִרִּ, וְאָתָא דְּיִרֹ וְנְּטַׂל דִּיכֵיה. (אמאי) בְּגִּיןֹ דְּעַר כְּאַ בִּיטְׂא זְבְוֹנִיה דְּדָיִר כְּהַאִּי בְּיִלְכוּ. (אמאי) בְּגִּיןֹ דְּעַר כְּאַ בִּיטְׂא זְבְוֹנִיה דְּדָיִר כְּבִּייִר דִּיכֵיה, בְּדִיןֹ אִהְעַר דְּבִיּיִל מִיִּה דְּבְיִר כְּבִּייִר דִּיכִיה, בְּדִיןֹ אִהְעַר דְּבִיִּיִל כֵּיִיכֹּ בִּייִן אִהְעַר בְּיִּטְּא זְבְוֹנִיה דְּבָיִר כְּבִּייִל בְּיִלְכוּ כִּיִּה בְּיִלְיה בְּיִבְיֹה דְּבְיִר כְּבִּיִישׁ כֵּיִה כְּשְׁאוּכ בְּיִלְּה כִּיִוֹ אִהְעַר בְּיִלִילא) וְכִנִּישׁ כֵּיִה כְּיִבְיה, בְּבִילְר בְּיִבְיה, בְּיִבְיה, בִּיִּיל בִּיִּישׁ כֵּיִה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיִים בִּיִּלְבוּי בְּיִבְיה בְּיבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְּיה בְּיבְיה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיִים בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיִבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיִבְיה בְּיבְיה בְיוֹים בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיוֹבְיה בִּיבְיה בְּיבְיה בְּיוֹב בְּיים בְּיבְיה בְּיוֹבְיה בְּיבְיה בְּיוֹב בְּיִיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיוֹבְיה בְּיבְּיה בְּיוֹים בְּיִבְיה בְּיוֹב בְּיוֹים בְּיבְיבְיה בְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹים בְּיבְיבְיה בְּיבְיה בְּיוֹים בְּיבְיבְיה בְּיוֹב בְּיבְיבְיה בְּיבְיה בְּיוֹב בְּיבְיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבּיה בְּיבְיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְיה בְּבְּיב בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיב בְּיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְיבְיה בְּבְּיב בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיבְּיה בְּיבְיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְיבְיה בְּיבְיבְיב בְּיבְיבְיה בְּיבְּיב בְּיבְּיב בְּיבְיה בְּיבּיה בְּיבְיה בְיבְיה בְּבְיבְיבְיבְיב בְּיבְּיב בְּבְיבְיבְיבְיבְיה בְּבְיבְיבְי

11. ולמה לא הסיר הקדוש ברוך הוא אָת שַאוּל מַהַמַּלְכוּת וְלֹא יָמוּת? אָלָא טובה עשה עמו הקדוש ברוך הוא שכנס אותו במלכות, ולא יראה עבדו שולט עליו ולוקח מה שהיה שלו בתחלה. כד זָה. מִשׁוּם כַּדְּ צָרִידְ הַאָּדָם לְבַקָשׁ רַחָמִים ידחה מלפני אחר.

11. וַאֲבַוֹאִי כָּא אַעַּוֹדִי קּוּרִשָּׂא בִּרִיךְ הוּא לִשְּׁאוּל בִובַוּלְכוּ, וְלָא יִבוּוּת. אָלָא טִּיבוּ עָבֶר קוּרְשָּׂא בִּרִיךְ הוא עבויה, הכנישי כיה בבולכותא, ולא יווביי עַבריה שַׂלִים עַבִּים, וְנַּטִיל בַּוֹה דְהַוָּה דִיכֵּיה בְּקַרְבִוּיתָא. כַּךְ הַאוּ. בְּגִּיוֹ כָּךְ, בָעֵי בַר נָשׁ כִּבְּעַיִּ רוֹזַבוּי לַבוּי קּירְשָׁאַ בְּרִיךְ הוּאִ, כַּר אֹוְּבִּוּיגֹּ, דְּכָּאַ לִפְנִי הַפְּרוּה בִּרוּה הוּא בְּשִׁמִוֹבּוּג, שֶׁלְּא יתרוווי בוקבוי אוורא.

Close your eyes and open your heart

Rabbi Elazar, the son of Rabbi Shimon, raises the question about why God brings death on a husband in order to give his wife to her true soul mate. God could separate them and then bring the soul mate to marry the woman.

Rabbi Shimon answers telling his son that it's done for the benefit of the man. God acts with mercy, saving the man from the pain of seeing his wife with another man.

If the soul mate is not pure and ready for his woman, she will stay with the other man and he missed the opportunity to be with her.

The Zohar suggests to the man who seeks his soul mate that he should pray to God that his soul mate won't be given to another man while he is working on himself.

As we can understand from this study, the subject of bringing soulmates together is very complicated, especially in our generation. We carry the Tikkun from many previous lives.

I would suggest to men and women to drop all 'templates' they have for a 'best fit' soul mate and look into their own Tikkun. Work on themselves and pray to have the ability to see their soulmates even if he or she is not as they would like or expect.

A single man or woman should date anyone who has an interest in being with them. They should hold physical pleasures until they understand that they can help each other in their spiritual growth and soul purification.

DO NOT LOOK AT THE MATERIAL ASPECT OF LIFE BECAUSE IT IS TEMPORARY!.

Jumping into sex creates a dependency and desire for temporary pleasure. It draws a klipa that disguises the true soul connection. Some women are afraid to lose the man and open themselves for sex but in most cases, the relationship doesn't hold for long. If your souls connect then you can, progressively with restriction, allow physical contact.

Marriages that come from physical attraction end up with pain and incomplete Tikkun. Wealth and material comfort are good only in this world. If it's good for your soul, marry the man or the woman even if they are poor or weak. Good work on the soul in this lifetime can merit us immortality when the time of the resurrection comes.

The man should seek marriage at any age, even if he is unable to make physical unification. A woman that is no longer 'fruitful' may have missed her soul mate. A soulmate of a widow or divorced woman may have a Tikkun related to the children from her previous marriage.

When looking for a soul mate, close your eyes and open your heart, mind, and soul to make a better choice.

The Zohar brings the example of King Saul and David. King Saul became king because it wasn't David's time. When the time came King Saul died of his inequities and David took the crown that already belonged to him. With his mercy, God took King Saul while he was the king so he won't see David taking the kingdom from him.

The deeper aspect of this study is that we need to have desires, which are vessels, that would bring the Light that we need for our Tikkun. If we desire something that is not ours then we lose it sooner or later.

Our focus and desires should be on our Tikkun before looking for the comfort of life.

12. כְּתוּב (דברים ג) וַיֹּאמֶר ה׳ אֵלִי רַב לְּדְּ אֵל תּוֹטֶף דַּבֵּר אֵלִי וְגוֹ׳. וַהֲרִי בֵּאַרְנוּ, אָמֵר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא לְמֹשֶׁה, מֹשֶׁה, מֹשֶׁה, מֹשֶׁה, מֹשֶׁה, מִיְּמֶידְ הַּתְּרְצֶה לְחַדֵּשׁ (לְהַחֲלִישׁ) עוֹלְם?! רָאִיתְ מִיְּמֶידְ שֶׁמֶשׁ עוֹבֵד לַלְּבָנָה?! רְאִיתְ מִיְּמֶידְ שֶׁהִשְּׁמֶשׁ עוֹבֵד?! בְּאִרְשׁילט הַלְּבָנָה בְּעוֹד שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ עוֹמֵד?! שֶׁהְשְׁלט הַלְּבָנָה בְּעוֹד שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ עוֹמֵד?! אֶלָּא – הֵן כָּרְבוּ יְמֶידְ לְמוּת קְרֵא אֶת יְהוֹשֻׁע. יִתְבַּנֵס הַשֶּׁמֶשׁ וְתִשְׁלט הַלְּבָנָה הִּלְּבָנָה תִּבְּנֵס לְאָרֶץ, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא אִם אַתָּה תִּבְּנֵס לְאָרֶץ, וְרֹא עוֹד, אֶלְא אִם אַתָּה הִנְּיַנֶ, וְלֹא תִשְׁלט הַלְּבָנָה מִלְּבָנָה הִנִּיע, וְלֹא תִשְׁלט בַּבְּנִה בְּעִוֹלַם.

12. כְּתִּיבֹ, (דברים ג) וַיֹאבֶוּר יְיִי' אֵכַיֹּ רַבֹ כָּךְ אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵכִּי וְגֹּוֹ' וְהָא אוֹהִיבְּוֹגָּא, אָבִּוּר כֵּיֹה הוֹסֶף דַּבֵּר אֵכִּי וְגֹּוֹ' וְהָא אוֹהִיבְּוֹגָּא, אָבִּוּר כֵּיֹה הְּוֹסֶף דַּבֵּר אֵכִּי וְגֹּוֹ' וְהָא אוֹהִיבְּוֹגָּא, אָבִּוּר כֵּיֹה הְּוֹטְיּ בְּרִיךְ הוּא כְּבוֹשֶׁה, בּוֹשְׁה, בּוֹשְׁה, הִדְּעֵיׁ וֹבְּעִיּ לְּבִּיִּשְׁ שִּׂבְּוֹשְׁי אָ פְּלֵא, הֵוֹ יְּוִבְּיִּ הְיִשְׁלוֹטֹ פִינְבִרְא בְּעוֹד דְיִשְּׁבְּוֹשְׁי, וְבִּוֹיִת בִּוֹן יוֹבְוְךְ דְיִשְּׁלוֹטֹ פִינְבָּרְא בְּעוֹד דְשִׁבְּנִישׁ שִּׁבְוֹשְׂיא, יְבְּבְּנִישׁ שִּּבְשְׁיא, וְכָּא אִי אַנְּהְי הִינִּי בְּיִיבְוֹא בְּיִיבְוֹא בְּיִבְּיִשׁ שִּׁבְּוְשְׂא, וְבָּא יִבְּנִישׁ שִּׁבְּוִשְׁי, וְכָּא תִּשְׁכֹּוֹטֹ פִינְבָּרְא וְכֹּא תִּשְׁכֹוֹטֹ פִינְבָּרְא וְכֹּא תִּשְׁכֹוֹטֹ פִינְבָּרְא בְּטִבְּיִה בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְיֹי בְּיִבְיִי בְּיִיבְוֹא בְּעִיבְוֹבְיּא בְּעִּלְבִיא. וְכָּא תִּשְׁכֹּוֹטֹ בְּבִירְ הַבְּיִּבְיִישׁ פִינְבָּרְא בְּעִלְּבִיא. וְכָּא תִּשְׁכֹּוֹטֹ בְּבִּבְיִישׁ פִינְבָּרְא בְּעִלְבְיא. וְבְּא בִּעְיִבְּיִבּי בְּיִבְיּיִבְּיִ בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְיּיִבְּיִי בְּיִבְיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּבְיּא בְּיִבְיִבְיּא בְּיִבְיִבְּיִים בְּיִבְיבִּיּא בְּיִבְיִים בְּיִבְיִבּיִים בְּיִבְּיִבּיּא בְּעִּבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּבְיּבְיִים בְּיִבְיּא בְּעִיּבְוֹים בְּבִייִבּיוּ בְּעִיבְיִים בְּיִבְיִים בְּעִיבְּיִים בְּיִיבְיבִּיא בְּעִיבְיבִים בּיוֹבְיּים בְּעִיבְיבִים בּּעִיבְיבִיים בּיִים בְּיִיבְיבִּים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְיִבְיּים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְייִבְּיִים בְּבְיּבְיבְּיבְּים בְּבְּיבִים בְּבְיּבְיּים בְּיִיבְּבְיּים בְּיִבְּיִים בְּבְיבְיבְּבּים בְּבְּיבְיבְיבְיבְּיִים בְּבְיבְּבְים בְּבְיבְים בּבְיים בְּבְּיבְּים בְּבְיבְיבְּים בְּבְיבְיבְים בְּיבְיים בְּיוֹבְיים בְּבְיבְּים בְּבְיבְּים בְּבְיבְים בְּבְּים בְּבְּישִׁי בְּבְיים בְּיוֹבְים בְּבְּיבְּים בְּיבְּבְּים בְּיבְּבְיבְּים בְּבְּיבְּים בּיוֹים בְּיבְּבְיבְּים בְּבִּיבְיבְיבְּים בְּיִּיבְּיבְּים בּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּבְּים בְּיבְּים

13. קְרָא אֶת יְהוֹשָׁעַ וְגוֹ׳. וּמְה אָמֵר? הִנְּדְּ שׁבֵב עִם אֲבֹתֵידְ וְקִם הָעָם הַאָּה וְגוֹ׳. וְלֹא מָצְאנוּ שֶׁצִּוָּה הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יְהוֹשֻׁעַ, אֶלְּא אֶת משֶׁה. שֶׁאָמֵר לוֹ לְמשֶׁה כְּל זֶה, שֶׁבְּתוּב (שם לֹא) וַעֲזְבִנִי וְהַפֵּר אֶת בְּרִיתִי. וְחָרָה אַפִּי בוֹ בִּיוֹם הַהוּא. וְעַתָּה בְּרִיתִי. וְחָרָה אַפִּי בוֹ בִּיוֹם הַהוּא. וְעַתָּה בְּנִי יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם. אִם בֵּן, מַהוּ וֹאצוּנוּי? 13. (דברים לא) קְּרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַּ וְגוֹי. וּבַּוּאי קּאָבַּוּר הַּנְּּךְ שׁוֹבֵב עִּם אֲבוֹתִּיךְ וְקָם הָעָם הַנָּה וְגֹּוֹי. וְכְּא אֵשְׂבַוֹוְנָּא, דְּפָּהִיד קּוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא כִּיהוֹשֻׂעַ, אֵשְׂבַוּוְנָא, דְּפָּהִיד קּוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא כִּיהוֹשֻׂעַ, אֶכְּא כְּבוּשִּׁה. דְאָבֵוּר כֵּיה כְּבוּשֵּׁה כָּל הַאי. דְבָיוֹם לֹא) וַעֲנָוְבֹנִי וְהַפֶּר אֶת בְּרִיתִי, וְזִוֹרָה אֲפִי בוֹ בִיוֹם הַהוּא. וְעַנְּהָה כִּתְבוּ לְכֶם אֶת הַשִּּיִרְה אֲפִי בוֹ בִיוֹם הַהוּא. וְעַנְּהָה כִּתְבוּ לְכֶם אֶת הַשִּיִּרְה הַבִּיוֹם הַהוּא. וְעַנְּהָה בְּנִיהָם בְּפִיהֶם, אִי הַכִּי בּוֹה וִאצֹּנִּוּי.

Deuteronomy 31:14

ַניאֹמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הֵן קָרְבוּ יָמֶיךְ לָמוּת--קְרָא אֶת-יְהוֹשֵׁעַ וְהִתְיַצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד, וַאֲצַוּנּוּ; וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה " וִיהוֹשֵׁעַ, וַיִּתִיצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד"

"And YHVH said to Moses, "Behold, the days approach when you must die. Call Joshua and present yourselves in the tent of meeting, that I may commission him." And Moses and Joshua went and presented themselves in the tent of meeting."

God didn't allow Moses to enter the Promised Land and now he's commanding Moses to transfer the leadership to Joshua.

The Zohar teaches us that Moses was the aspect of the sun, Zeir Anpin and Joshua was the aspect of the moon, Malchut.

The Israelites are about to enter the land but without the Light of Zeir Anpin, that was with them throughout their travels in the wilderness. They begin a new process of correction without the support of Moses and the upper Light. Deuteronomy 31:16

ַניּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנְּךְ שֹׁכֵב עִם-אֲבֹתֶיךְ; וְקְם הָעֶם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֵכַר-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בָא-שָׁמָּה בִּקְרְבּוֹ, וַעַזְבַנִי, וְהַפֵּר אֵת-בִּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אָתּוֹ."

"And YHVH said to Moses, "Behold, you are about to lie down with your fathers. Then this people will rise and whore after the foreign gods among them in the land that they are entering, and they will forsake me and break my covenant that I have made with them."

God tells Moses that after he dies, the people will leave the faith in him and follow other gods.

The equation is simple, without the Light people lose their faith and path to the Light and they experience chaos.

Deuteronomy 31:19

ַּי הַשִּׁירָה הַזּאֹת, וְלַמְּדָהּ אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, שִׁימָהּ בְּפִיהֶם: לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזּאֹת, לעִד--בַּבנִי יִשׂרָאַל"

"Now therefore write this song (the Torah) and teach it to the people of Israel. Put it in their mouths, that this song may be a witness for me against the people of Israel."

God provided the 'antidote' and tells Moses to write the Torah and teach it to the people.

Deuteronomy 31:22

"וַיַלַמְדָהּ, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ;וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאֹת, בַּיּוֹם הַהוּא"

"So Moses wrote this song the same day, and taught it to the sons of Israel."

Before Moses leaves the world, he writes and gives us the Torah. What was before inside the Ark is now available to all the people to make a connection to Zeir Anpin.

We have the Holy Zohar that is the revelation of the Light of the Torah. Moses and Elijah (who is also Pinchas) taught Rabbi Shimon many secrets of the Torah, and these are available to us in print and on https://unityzohar.com/zohar-books/

The study of the Zohar connects us to the Light of Zeir Anpin and beyond. Rabbi Shimon is also called 'Sinai' because the Zohar is a revelation as was on Mount Sinai. The Zohar is our song.

14. אֶלֶּא הַכְּתוּב אָמֵר, הִנְּךְּ שֹׁבֵב עִם אֲבֹתִיךָ. אָבֶר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוֹא לְמֹשֶׁה, אַף עַל גַּב שֶׁתִּשְׁכַּב עִם אֲבוֹתִיךְּ, הְּבִי אַתָּה תָּמִיד קַיָּם לְהָאִיר לַלְּבָנָה, כְּמִוֹ שֻׁהַשְּׁמֵשׁ, שָׁאַף עַל גַּב שֶׁמִּתְכַּנֵּס, לֹא שָׁהַשָּׁמֶשׁ, שֶׁאָף עַל גַּב שֶׁמִּתְכַּנֵּס, לֹא מְתְכַנֵּס אֶלָּא לְהָאִיר לַלְּבָנָה, וְאָז מֵאִיר לַלְבָנָה, וְאָז מָאִיר לַלְבָנָה בְּשָׁמִתְנַנֵּס. וְעַל זֶה הִנְּךְּ שֹׁבֵב, לְהָאִיר, וְזֶהוּ וַאֲצַנֵּנוּ. וְאָז (הַכְשַׁר) הִתְבַּשֵׂר לְהָאִיר, וְזֶהוּ וַאֲצַנְנוּ. וְאָז (הַכְשַׁר) הִתְבַּשִּׁר יְהוֹשֻׁעַ לְהָיוֹת מוּאָר, וְעַל זֶה בָּתוּב הִנְּדְ שְׁבֵב עִם אֲבֹתִיךְ, לְהָאִיר לִיהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקְהוּ. וְצֵוּ אֶת יְהוֹשַׁעַ וְחַזְּבְתוֹב גֹּוֹ בְּלִּ בְּרִים גֹּן וְצֵוֹ בְּרִים גֹּן וְצֵוֹ בְּוֹב לְבָּרִים גֹוֹ וְצֵוֹ בְּתוֹב הִנְבְּי לְהָבִים בְּבִּי לְהָבִים בְּבִּי לְבָּיִים בְּהִים בְּבִים עִם הְבִּבְּבְנִים בְּמִיּבְּתְּבְּבְּנִים בְּבִּי לְהָבְיִּתְּתְבְּנִם בְּבִּים בְּבֵּי לְבָּבְיִים בְּבִּבְי לְהָבְּבְּנִם בְּבִּים בְּבִּבְים בְּבְּבְּבִּי לְבְבָּבְים בְּבִּבְים בְּבְבִי לְבָּבְי לְהָאִיר.

14. אֶכָּ'א מְּבֶּיר, הִּנְּּךְ שׁוֹבֵב עִם אֲבּוֹתֶיךְ, אָבִּיר כֵּיה קּוֹרְשָׂא בְּרִיךְ הוֹא לְבוֹשֶׁה, אַף עַׂל נַּבֹּ דְּאַנְּתְּ הִשְּׁבוֹר עַׁם אֲבְּוֹתֶר, הָא אַנְּתְּ לְּיִיבְּא תִּרִיר לְם אֲבְּוֹתֶר, הָא אַנְּתְּבְּנִישׁ, לְא אִתְּבְּנִישׁ אֶבְּוֹשְׂא, דְאַף עַׂל נַּבֹּ רְאִתְּבְּנִישׁ, לְא אִתְבְּנִישׁ אֶכְּא לְאַנְּהָרָא לְסִיהֵרָא לְסִיהֵרָא, בַּר אִתְבְּנִישׁ, וְעַל דָּא, וְרָא הוֹא וַאֲצַנְנֹּוּ. וּכְבִיוֹ (ס"ִא הְרָבִין מִוֹבְּר לְאַנְּהָרְא, וְדָא הוֹא וַאֲצַנְנֹוּ. וּכְבִין (ס"א הְרָבְי שׁוֹבֵב לְאַנְּהַרְא, וְדָא הוֹא וַאֲצַנְנֹוּ. וּכְבִין (ס"א אִתְבְשַּׁר יְהוֹשְּׁעַ לְאִתְּנְהָרְא. וְעַל דָּא, אִתְבְשִּׁר יְהוֹשְׁעַ לְאִתְּנְהָרְא. וְעַל דָּא אִתְכִשׁר) אִתְבְּשַּׁר יְהוֹשְׁעַ לְאִתְנִיּהְרָא. וְעָב אָנִיךְ, כְּאַנְּהָרָא לִבּוֹתִיך, לְאַנְּהָרָא הִוֹא וְצֵּוֹ אֶת יְהוֹשְׁעַ וְוֹחַוְּבָּהוּוּ, וְצֵּוֹ אֶת יְהוֹשְׁעַ וְחַוֹּבְּהוֹר. וְצֵּוֹ אֶת יְהוֹשְׁעַ וְחִוּשְׁעַ וְחִוּשְׁעַ וְחִוּשְׁעַ הְרֹא. כִּבֹּהוֹ לֹאנֹהרִא.

15. כִּי אַתָּה תָּבֹא, וְאַחַר כָּךְ תָּבִיא, מַה בֵּין זֶה לָזֶה? אֶלָּא אֶחָד תָּבֹא, לְבַשֵּׁר לוֹ שִׁיּכָּנֵס לָאָרֶץ וְיִתְקַיִּם בָּה. וְאֶחָד תָּבִיא, לְבַשֵּׁר לוֹ אֶת הַשִּׁלְטוֹן עַל יִשְׂרָאֵל, וְהַתְבַּשֵּׁר עַל קִיּוּם שֶׁל עַצְמוֹ, וְהִתְבַּשֵּׁר עַל שַׁלְטוֹן שֵׁל יִשַּׁרָאֵל.

15. כִּי אַתָּה תָּבֹא, וּלְבְּתַר תָּבִיא בַּוֹה בֵּין הַאי לְהַאִי. אֶכָּא זוֹד תָּבֹא, לְבַשְּׂרָא כֵּיה דְּיֵיעוֹל לְאַרְעָא, וְיִתְּקַיֵּים בְּה. וְזוֹד תָּבִיא, לְבַשְּׂרָא כֵיה שְׁיֵלִיל כִּיה שְׁלְטְנֹוּתְא עַל יִשְּׂרָאֵל, וְאִתְבְשֵּׂר עַל הִיבִּיא בַּיה דֹּיתּרְאל.
דֹגרבויה, ואתבשר על שלטנו דישראל.

Deuteronomy 31:16

װּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנְּךְ שֹׁכֵב עִם-אֲבֹתֶיךְ; וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֵכַר-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר הוּא בָא-". שָׁמָּה בְּקְרְבּוֹ, וַעֲזַבַנִי, וְהֵפֵּר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ."

"And YHVH said to Moses, "Behold, you are about to lie down with your fathers. Then this people will rise and whore after the foreign gods among them in the land that they are entering, and they will forsake me and break my covenant that I have made with them."

The Zohar reveals that God told Moses that even though he is going to 'lie down with his fathers', meaning he's going to pass away from this earth, he will still shine his Light on the Moon.

Moses was the aspect of Zeir Anpin, the sun, and Joshua was the aspect of the Moon, Malchut, that doesn't have light of its own. Moses's passing was like a sunset. It may not be seen but can still shine on the Moon to continue his Light. Deuteronomy 3:28

" וְצַוּ אֶת-יְהוֹשֶׁעַ, וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ: כִּי-הוּא יַעֲבֹר, לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה, וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם, אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּרְאֶה"

"But charge Joshua, and encourage and strengthen him, for he shall go over at the head of this people, and he shall put them in possession of the land that you shall see."

God commanded Moses to prepare Joshua for the duty of leading the Israelites into the Promised Land.

Moses brought the Torah for us to strengthen and encourage us to connect and reveal the Light that we don't have otherwise. Moses strengthened Rabbi Shimon through the Zohar to reveal the Light of the Torah to all Israelites around the world.

With that Light, we can enter the Promised Land that for us is the Final Redemption.

16. רַבִּי שִׁמְעוֹן פַּתַח, (ישעיה כד) מִכְּנַף האַרץ וִמְרת שַמַענוּ צָבִי לַצַדִיק וְגוֹ׳. אוי לַהָם לְבָנֵי אַדָם, לְאוֹתַם שֵׁלֹא מַשְׁגִּיחִים וְלֹא מִשְׁתַּדְלִים בִּכְבוֹד רְבּוֹנֵם וְלֹא מְסְתַבָּלִים בַּקָּדָשֵׁה הַעֵּלִיוֹנָה לְהָתְקָדֵשׁ בעולם הזה, להיות קדושים בעולם הבא. מִבְּנַף הָאָרֶץ – זוֹ בִּסוּת עֵלְיוֹנַה קְדוֹשָׁה. זמרת שמענו, כמו שנאמר (איוב לה) נתן זמרות בלילה. זמרות, תשבחות של בַּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בַּרוּדְ הוּא שהיא בזמן בַּרוּךְ הוּא) (מִזְדַוָּגֶת הְוַרַּמְנַה (שֶׁהַקְּדוֹשׁ וּמְצוּיָה) וּמָצוּיָה לִשַּׁבֵּחַ אֵת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ ַהוא, וּמִשְׁתַּעֲשֵׁעַ עִם הַצַּדִיקִים בְּגַן עֵדֵן.

Rabbi Shimon tells us that wow to those who are not watching and making efforts to honor their Creator. When they look at the upper holiness they sanctify themselves in this world and the world to come.

The study of the upper holiness is the study of the secrets of the Torah that are revealed in the Zohar. When we study them day and night we create a unification of Light and the Shechina. After midnight the Holy One Blessed be He comes to the Garden of Eden to connect with the Tzadikim in heavens. This is the time that is best to wake up and study Torah and Zohar, connecting us to the Light revealed in the Garden of Eden and holiness.

17. וּמֶתִי? מֵחֲצוֹת הַלַּיְלָה וְאֵילֶךְ. וְאָז זְמִרֹת שָׁמֵעְנוּ (בַּלַּיְלָה), תִּשְּבְּחוֹת. וּזְמִירוֹת, כְּמוֹ שֻׁנָּאֱמֵר (ויקרא כה) לֹא תִזְמֹר. וְכָתוּב (ישעיה כה) זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנָה, עִקוּר מִמְקוֹמֶם שֶׁל בָּל אוֹתָם תַּקִיפִים. שֶׁהֲרִי בְּשֶׁנִּכְנָס הַלַּיְלָה, בַּמָּה עָרִיצִים מַחֲנוֹת מַזִּיִקִים שׁוֹמֵרִי הַחָקִים 17. וְאֵיכְּוֹתִי. בִּוּפַּרְגוֹּוֹת כֵּילְיָא וְאֵיכְּרָ. וּכְבִיוֹן זְּבִּוִירוֹת שָּׁבִּוֹעְנוֹ (בּלִילה), תּוּשְּׂבְּוֹזְזֹן. וּוְבִּוּירוֹת, כְּבָּוֹה דְאַתְּ שְׂבִוֹר (ישעיה כח) זְּבִוּיר (ישעיה כח) זְבִּוּיר עָרִיצִּים יַעֲנָנָה, אַעְּנְּקְרוּתָא בִוּאַתְרַיִיהוּ כָּל אִינֹּוּזְ עָּרִיצִּים תַּקִּיפִין, דְּהָא כַּד עָיִיל כֵּיֹלְיָא, כַּבְּוֹה עָרִיצִּים תַּקִּיפִין, דְּהָא כַּד עָיִיל כֵיֹלְיָא, כַּבְּוֹה עָרִיצִים תַּהְּיִם בְּוֹבְיִהוֹ עַרִיצִּים

מְצוּיִים בָּעוֹלֶם, הוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים בָּעוֹלֶם לְקַטְרֵג. מֵחֲצוֹת הַלַּיְלָה וְאֵילֶךְ מִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ אַחַת וְעוֹקֶרֶת אֶת כַּלְּם מִמְקוֹמוֹתֵיהֶם, וּמְעֲבִירָה אוֹתָם כְּדֵי שֶׁלֹא יִשְׁלְטוּ. וְמִרֹת שְׁמֵעְנוּ, תִּשְׁבָּחוֹת שֶׁל יְשְׁלְטוּ. וְמָרֹת שְׁמֵעְנוּ, תִּשְׁבָּחוֹת שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בַּלַיְלָה. וְכָל זֶה לְמָה? צְבִי לַצַּדִיק, לְהִוְדֵּוֹג בְּזִוּוּג אֶחָד(לַקְּדוֹשׁ) שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהִתְלֵדֵשׁ בִּקְרַשְׁה אחת.

18. נְאֹמֵר רָזִי לִי רָזִי לִי – זֶהוּ סוֹד עֶלְיוֹן, זֶהוּ רוּחַ קְּדוֹשְׁה. אֲבָל, אוֹי לִי – עַל הַדּוֹר זְעַל הָעוֹלְם. בּוֹגְדִים בָּגָדוּ, שֶׁבֵּלְם נְעַל הָעוֹלְם. בּוֹגְדִים בָּגָדוּ, שֶׁבֵּלְם מְשַׁקְרִים בּוֹ, מְשַׁקְרִים בְּנֻעִּצְמָם (מַמָּשׁ), אֶלְא דֵי שֶׁמְשַׁקְרִים בְּעַצְיִמְם (מַמְשׁ), אֶלְא אוֹתָם בְּנִים שֶׁיִלְדוּ מִשְׁתַּקְרִים בְּאוֹתוֹ שֶׁקֶר שֶׁלְהָם, וְנִמְצָאִים בְּגוּמִים לְמַעְלָה שָׁלֶּהָם, וְנִמְצָאִים בְּגוּמִים לְמַעְלָה נִמִּחָד.

18. וְאוֹבֵּור רָזִּי לִי רָזִּי לִי, דָּא הוּא רָזָּא עַׂכְּאָה. דָּא הוּא רוּזִז בַּדְּישִׁ בְּגַּרְבִייְיהוּ, וְלָא דֵי דִּבְּישִׂיְּהְרָן בִּיה בְּגַּרְבַיִיִיהוּ (ממש), אֶכְּא אִינִּוּן בְּנִּין בְּיִּלְ בִּיה בְּגַּרְבַיִיִיהוּ (ממש), אֶכְּא אִינִּוּן בְּנִּין דְיאוֹלִידוּ בְּגַּרְבַיִיִיהוּ (ממש), אֶכְּא אִינִּוּן בְּנִּין דְאוֹלִידוּ בְּגַּרְבַיִיִיהוּ (ממש), אֶכְּא אִינִּוּן בְּנִּין דְאוֹלִידוּ בְּגַּרְבַיִיִיהוּ (ממש), אֶכְּא אִינִּוּן בְּנִּין דְאוֹלִידוּ בְּגַּרְבוּיִילוּ לְעַיִּכְּא וְתַהָּא.

The Zohar reveals that at midnight the Holy One Blessed be He and the Shechina in Malchut come together for unification. This unification is a secret of the upper spiritual levels. If couples make their unification at that time with proper meditation, they would draw the holy spirit from the holy unification above.

Those who don't consider the time and meditation can't receive from the higher Light and their unification are unholy and without Light. They could bring flawed children.

Most of the unifications between couples are not for having children but the unification itself brings new energy that was never in existence. It should be holy because that Light would manifest in a couple's lives.

The pleasures of the unification are on the physical, mental and spiritual levels. It's like no other pleasure and even when the physical abilities or senses weakened or gone, the desire to compensate on the mental and spiritual levels grows.

When unifying to produce a child the focus of the couple should be on the mental and spiritual because that level affects the ability to draw the higher soul to the world.

The husband and wife should make great efforts to have unifications at the proper time with purity and meditation.

19. בּיוָן דְאִסְתָּכֵּל יְשַׁיְעָיָהוּ בְּהַאִי, כְּנִּישׁ לְאִינִּוּן 19. בִּיוָן שִׁיְשַׁעְיָהוּ הִסְתַבֵּל בְּזֶה, בִּנֵּס אֶת דּוֹזַלִין זוֹפַּאָאָה, וְאוֹלִיף לוֹן אַרַזז קַדְּישִׁי לְאִינִּוּן 19. בִּיוָן שִׁיְשַׁעְיָהוּ הִסְתַבֵּל בְּזֶה, בִּנֵּס אֶת לְהִתְקַדֵּשׁ בִּקְדָשַׁת הַמֶּלֶךְ וּלְהִמְּצֵא בְּנִיהֶם קְדוֹשִׁים. בֵּיוָן שָׁאֵלֶה הִתְקַדְּשׁוּ, אוֹתָם בָּנִים שָּיָלְדוּ נִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ שָׁבָּתוּב (ישעיה ח) הִנֵּה אָנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי ה׳ לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בִּיִשַׂרָאֵל, שַׁבְּרוּשִׁים מִשְׁאַר הַעַמִּים. בְּיַלְּאָתְּלְּדְשָּׁא בִּקְרוּשָּׁה דְּבִילְבָא, וּלְאִשְּׂיתַבְּנִילְ בְּנַיִּיהוּ כַּלְּדִישִׁיןֹ. כֵּיוָן דְאִתְקְּדָשׁוּ אִכֵּיוֹ, אִינְּוּן בְּנִיןְ בְּאוֹכִידוּ אִקְרוּן עַׁל שְׂבוּיה. הַדָּא הוּא בְּיִירְבוּ אָבְּרוּ שִׁלְּרוּ שְׁבִּילִ לְאִתְּלַּדְיִם אֲשֶׁר נְּבִילְ לְאִתְלַּדְיִם אָשֶׁר נְבִּילְ לְאִתְלַּדְישׁׁ, בִּלְּרוּשְׁה דְּבִוּלְבָא, וּלְאִשְּׂהַבְּוֹזְא בְּיִלְּהִישׁׁ, הִיּבְיוֹן.

20. דָבָר אַחֵר מִבְּנַף הָאֶרֶץ זְמִרֹת שְׁמִעְנוּ

– בְּשְׁעָה שֶׁנְּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאָרֶץ וְהָאָרוֹן הַקְּרוֹשׁ עוֹמֵר לִפְנֵיהֶם, שְׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל שָׁמְצַר אֶחָר שֶׁל הָאָרֶץ תִּשְׁבְּחוֹת וְשִׁהְחִה שְׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל מְמְבִּרִים עֻלְיוֹנִים שֶׁמְוֹמְרִים בָּאָרֶץ, וְמִשְׁבִּרִים בְּאָרֶץ, וְמִשְׁבִּרִים בָּאָרֶץ, וְמִשְׁבִּרִים שָׁבְּוֹם שֶׁבּוֹ הְיִה שְׁרִּיִּ בְּאַרִּין, הְיוּ שׁוֹמְעִים קוֹל שֶׁאוֹמֵר: (דברים הְאָרוֹן, הְיוּ שׁוֹמְעִים קוֹל שֶׁאוֹמֵר: (דברים הְאָרוֹן, הְיוּ שׁוֹמְעִים קוֹל שֶׁאוֹמֵר: (דברים יִשְׂרָאֵל. אֲבָל אוֹי לִי שֶׁבּוֹנְדִים בְּגָדוּ, שְׁבָּל אוֹי לִי שֶׁבּוֹנְדִים בְּגָדוּ, הִיא וְלְהֵעְלֵם מִהָּאֶרְץ פַּעֵם אַחַת. וּמִשׁוּם שָׁנָּאָרַם בְּאָרֵץ שַּׁבָּרוֹ שַּׁבְּעָם אַחַת. וּמְשׁוּם שָׁנָּאָרָם בְּאָרֵץ אַחֵרת. וּמְשׁוּם שָׁנָּאָרָם בְּאָרִץ אַחֵרת. וּמְשׁוּם שָׁנָּאָרָם בְּאֵרֵץ אַחֵרת. וּמְשִׁוּם מִּנָּיְה, עַד שִׁיִּשְׁלַם חַטָּאָה,ם בְּאֵרֶץ אַחֵרת.

20. דָבֶר אַזוֹר בּוּבְנַף הָאָרֶץ וְבִּירוֹת שָּׂבִּוּעְנֹּוּ, בְּוּבְּנַיְרְעָׁא, וַאֲרוֹן בִּיבְּוּעִּי בְּעַּיְרָעָא, וַאֲרוֹן בִּיבְּוּעִּי יִשְּׂרָעָא, וַאֲרוֹן בִּיבְּוּעִּי יִשְּׂרָעָא, וַאֲרוֹן בִּיבְּיִיהוּ, שָּׂבְּיעוֹ יִשְּׂרָעָא, וַאֲרוֹן בַּיִּבְּיעִי עִּבְּעִּי, בּוֹבְּינִיהוּ, שְּׂבְּיעוֹ יִשְּׂרָעָא, וְאֲרוֹן בִּיבְּיעִא, דְּבְּכָּל בְּעִּבְיי, תּוּשְּׂבְּעָוֹן וְזֵוֹדוּ וְבַּל בְּעִּבְיי, תּוּשְׂבְּעָא, בְּבִיין אְבִי כַבְּצִּיִי, תּוּשְׂבְּעָא, בְּבִיין אְבִי כַבְּיבְיּעִי, תִּנִּיְרָעָא, בְּבִירִי, וְדַבְּכָל אִנִי בְּבָּיִי, וְדַבְּרִים בְּגִּיִי, וְדִבְּרִים בְּגִּיִי, וְדִבְּרִים דְּצִּיְרִעְא, בְּבְּיִיהוּ שְׁבָּנְיִיהוּ שְּׂבְּעָא בְּרִיךְ הוּא, בְּבְיִיהוּ שִּבְּנִיי, וְדִבְיבִים בְּגִּיִי וְנִיְיִא, בְּבִייִי בְּנִייִי בְּנִייִ בְּבִּיִי וְשְּׁרָבְעִּא בְּרִיךְ הוּא, בְּבְּיִרְיִּ בְּנִייִי וְשְּׁבְּרִא בְּבְּרִין וְיִבְּיִים בְּנִּיִיהוּ שִּבְּנִיי, וְדִּבְיִבְּיִ בְּנִייִ בְּנִייִ וְיִבְּיִרְאַ בְּבְּיִרְא בְּבְּרִין וְיִבְּיִים בְּנִּנְייהוּ שִּבְּבְיוֹץ וְנִבְייִם בְּנִּנְיִיתוּ שִּבְּנְיִי בְּנִייִי וְשְּׁרָבְא בְּבְּבְיוֹן, וְחָעַבְּרְרִי בְּבִּייִיהוּ שִּבְּבְירִים בּוּנְייִי בְּנִייִי וְיִּבְירִא דְּכְּבְּוּוֹן, וְחְעַבְּּרְרִא בְּבְּנִייִם בְּנִּנְיִי בְּנִּיי בְּנִייִי שְּׁרְבִא בְּבְּבְיוֹן, וְתְעַבְּרְרִי בְּבְּנִייִים בְּנִּנְיים בְּנִייִי וְיִבְּירְבִיי בְּבִּנִיי בְּנִיי בְּנִיי בְּנִייִי וְיִבְּיִרְעִיּא וְּבִּינְיִּא וְנִיבְייִי בְּבִייִי בְּבִּייִי בְּבִּייִי בְּבִייי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִייי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּייִי וְשְּרְבִּעְיּעְ בְּבְבְּבִייְים בְּבְּבִייְים בְּבְּיִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבְיוּבְיּים בְּבִּייְיבְּיוֹי בְּבִּייִים בְּבִּינִיים בְּבְּבִּיים בְּבְּבִּיים בְּיבְּיבּים בְּבְּבְּיוּיבְיוּים בְּיבּבְיים בְּבְּבְיוּים בְּבּבְייִים בְּבְּבְּיוּיבְיּיבְים בְּבְּבִייוּים בְּבְּבִיים בְּבּבּיייבְים בְּבְּבִּיבְיבִּיבְיוּ בְּבְּבִייבְיוּבְיוּ בְּבִּיבְיבִיים בְּבּבְיים בְּיבּבְּיוּבְיוּיבְּים בְּיבִּבְיוּבְּיבְיבִּיבְייבְּים בְּבִּיבְּיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְּיבְּיבְיים בְּיבְּבְּיבְיוּיבְייבְּיבְיּבְּיבְּיבְּיבְיוּים בְּבִּבְיוּב

The prophet Isaiah taught the worthy people how to make holy unifications so that their children could be holy. Because of their holiness, the children were named after him. They were above the people of other nations and he called them 'given children'.

Isaiah 8:18

"הַנֵּה אָנֹכִי, וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן-לִי יְהוְה, לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים, בְּיִשְׂרָאֵל--מֵעם יְהוָה צְבָאוֹת, הַשִּׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן "Behold, I and the children whom YHVH has given me are for signs and wonders in Israel from YHVH of hosts, who dwells on Mount Zion"

The Zohar brings another important aspect of a holy unification. The holy land is the aspect of a vessel/female and the Holy Ark/male is the aspect of the Light. When the Israelites entered the Holy Land with the Holy Ark they made a holy unification of Light and Vessel. Wherever the Ark was placed they heard a voice saying (Deuteronomy 4) "this is the Torah that Moses put before the children of Israel".

Because the Israelites didn't keep their unification with Holy Temple and the Torah they were sent twice to exile until they correct their inequities.

Every desire is a vessel that draws Light for a unification. If the vessel/desire is used for negativity, the Light goes to the other side and we experience chaos.

Zohar Vayelech – **Draft** – unedited- not for publishing

After the vessel is purified and fixed (corrected) it can resume the connection to joy and benefits that come from the pure system of the Tree of Life.

בַּאַרנוּ הַדְּבַרִים. אַלהֵיכִם. אַלהֵידָּ. אֵל. אלהינו.

21. (דברים לא) כלקווז את ספר התורה הוה וגוי. הא 21. לַקְם אַת ספר הַתוֹרָה הַוָּה וְגוֹי. הַרִי אוהיבוגא בוכי. אַלהיכם. אַלהיד. אַל. אַלהינוּ.

22. שֵׁאָמַר רַבִּי אַבָּא אָמַר רַבִּי יִהוּדָה, מַהוּ שֶׁכַּתוּב (שמות ג) כִּי הַמַּקוֹם אֵשֵׁר אַתַה עוֹמֵד עַלַיו אַדְמַת קֹדֵשׁ הוּא? אַדמַת קֹדשׁ וַדַּאי, שֵׁהַיִנוּ אֵרֵץ הַחַיִּים. ארץ אשר אתה עמד עליו, עליו ודאי, הַיִנוּ בַּתִּחַלָּה, וְכַל שֵׁבֵּן לְאַחֵר כַּדְּ. לַמַדְנוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כָּתוּב וְהָיָה שָׁם בִּדְּ לְעֵד, ַלְעָד וַדָּאִי, שֵׁיַעִיד עָדוּת.

22. דאָבַור רָבִּי אָבָּא אָבַור רָבִי יְהוּדָה, בוּאי דַּכְתִּיבֹ, (שמות ג) כִּי הַמַּקוֹם אֲשֶׂר אָתַה עוֹמֵד עַכיו ארבות הָדָשׁ הוא. ארבות הָדָשׁ וראי, דהיינוּ אָרֶץ הַוֹזִיִּם. אֲשֶּׁר אַתָּה עוֹבֵור עָבָיוּו, עָבָיוּו וַדַּאִי, הַיִינוֹ בַּהָּדְבִוּיתָא, וְכַּל שַּׁבַוֹ לְבַתַר. תַאנָא, אָבֵּר רְבִּי יוֹסֵי, כָּתִיב וְהַיָּה שָּׁם בְּךְ לְעַב, לְעַב וְדַאִי הַיַּסְהִיד סַהַדוּתַאַ.

23. שלשה הם שעומדים בעדות להעיד, וְאֵלֶה הַם: בָּאֵר יִצְחָק, גּוֹרַל, וְהַאֵבַנִים שַׁשַּׁם יָהוֹשָׁעַ. וְשִׁירָה זוֹ עֵדוּת יוֹתֵר מֵהַכּּל. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָם כַּדְּ, אַרבַּעַה הֶם. אַבֶּר לוֹ, וַדָּאי, אַבַל בַּגוֹרֵל לא כַתוּב עדות. 23. תַּלָתָא אִינוֹן דְקַיִיבווּ בְּסְהַרוּתָא לאַסְהַרָא, וְאַכֵּיין אִינֹּוּן: בְאַר דְיִצְּׂוֹזְקּ, גּוֹרָכֹּ, וַאַבְנָּא דִּשַּׂוֵי יָהוֹשֶׁעַ. וְדָא שִּירָתָא, סַהַרוּתָא יַתִּיר בִּכּכַּלָּא. אָבַור רִבִּי יִצְּ֫נְזָּלְ אִי הָכִי אַרְבַּעֹ אִינֹּוּןֹ. אָבַוּר כֵּיֹה וַדַּאִי, אַבַל גּוֹרַל לַא כָּתִיב בֵּיה סָהָרוּתָא.

לנו? של מנין 24. באר יצחק שַׁבַּתוֹב (בראשית כא) בַּעַבוּר תִּהִיָה לי לעדה וגו'. גורל – שכתוב (במדבר כו) על פּי הַגּוֹרֵל תַּחַלֵק נַחַלְתוֹ. שַׁהַיָה אוֹמֵר: זָה לִיהוּדָה, וְזֶה לְבִנְיַמִין, וְכָן לְכַלֵּם. הַאֱבַנִים שֵׁל יָהוֹשַׁעַ – שֵׁכַּתוּב (יהושע כד) הְנֵה הַאֶבֶן הַזֹּאת תִּהְיֵה בַּנוֹ לְעֲדַה. וְכַאן, וְהַיַה שָׁם בִּדְּ לְעֵד. וְכָתוּב וְעַנְתַה הַשִּׁירֵה הַזֹּאת לְפַנֵיו לָעֵד. הִיא וַדָּאי הָעִידַה בַהֶּם

ד⊂תיב, (בראשית תהיה כיי דָּכָתִיבֹ, (במדבר כו) עָל פי הַגּוֹרֵל הַוֹזְכֵלה נַוֹזְכַלהוֹ, דהוה אַבַּור, דַא לִיהוּדָה, וַדַא לְבְנִיבִּוּיוֹ, וְכַוֹּ כַבְּלָהוֹ. אבנא דיהושע, דבתיב, (יהושע כד) הנה הָאֶבֶן הַוֹּאת תִּהְיֶה בָּנוֹ לְעַרָה. וְהָכָא, וְהַיֵּה שַׂים בַּרְ לַעַּר. וּכְתִיב, וְעַנְּתָה הַשִּׂירֵה הַוֹּאת לְפַנִּיו כשר, היא ודאי אסהידת בהו בישראכל.

The Zohar reveals three 'witnesses' to the word of God.

1 - The Torah

Deuteronomy 31:26

"לָלְהַחָ, אֶת סֶפֶר הַתּוֹרָה הַזֵּה, וְשַּׁמְתֵּם אֹתוֹ, מְצֶד אֲרוֹן בְּרִית-יִהוַה אֱלֹהֵיכֶם; וְהַיָּה-שָׁם בִּךּ, לְעֶד"

"Take this book of the law (Torah) and place it beside the ark of the covenant of YHVH your God, that it may remain there as a witness against you."

2- The well of Isaac

Genesis 21:30

".בַּעֲבוּר תִּהָיֶה-לִּי לְעֵדָה, כִּי חָפַרְתִּי אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאֹת."

Zohar Vayelech – **Draft** – unedited- not for publishing

"that this may be a witness for me that I dug this well"

3 - The stone of Joshua

Joshua 24:27

װּאֹמֶר יְהוֹשָׁעַ אֶל-כָּל-הָעָם, הִנֵּה הָאֶבֶן הַזּאֹת תִּהְיֶה-בָּנוּ לְעֵדָה--כִּי-הִיא שָׁמְעָה אֵת כָּל-אִמְרֵי יְהוָה, אֲשֶׁר " דְּבֵּר עִמְנוּ; וְהָיִתָה בָכֵם לְעֵדָה, פֵּן-תִּכַחֵשׁוּן בַּאלֹהֵיכֵם?

"Joshua said to all the people, "Behold, this stone shall be for a witness against us, for it has heard all the words of YHVH which He spoke to us; thus it shall be for a witness against you, so that you do not deny your God."

While the well of Isaac and the stone of Joshua are witnesses to an event and place, the Torah is the only witness that testifies to and reveals the word of God. In this verse we find the words "כִּי לֹא תַשְּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ" that conceal the name seed of Yochai, who is Rabbi Shimon and the Zohar. These five words are painted on the top of the entrance to Rabbi Shimon site on Mount Meron. (picture below)

Deuteronomy 31:21

ָּי פִּי-תִמְצֶאן, אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת, וְצֶרוֹת, וְעֶנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאֹת לְפָנָיו לְעֵד, כִּי לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ: כִּי "יָדְעִתִּי אָת-יִצְרוֹ, אֲשֶׁר הוּא עֹשֵּׁה הַיּוֹם, בְּטֵרֵם אֲבִיאֵנּוּ, אֵל-הָאָרֵץ אֲשֶׁר נִשְּׁבַּעְתִּי "יָדְעִתִּי אֶת-יִצְרוֹ, אֲשֶׁר הוּא עֹשֵּׁה הַיּוֹם, בְּטֵרֵם אֲבִיאֵנּוּ, אֵל-הָאָרֵץ אֲשֶׁר נִשְּׁבַּעְתִּי

"Then it shall come about, when many evils and troubles have come upon them, that this song will testify before them as a witness (for it shall not be forgotten from the lips of their descendants); for I know their intent which they are developing today, before I have brought them into the land which I swore."

The Zeher is a testimony from the Torok that it will protect us from all evils and

The Zohar is a testimony from the Torah that it will protect us from all evils and troubles.

25. לְמַדְנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַה שֶׁבְּתוּב וַזְיַבְבֵּר מֹשֶׁה וְגוֹ׳, אֶת דִּבְרֵי הַשְּׁירָה הַאִּירָה הַאָּאת עַד הַּמְּסֵי? כָּאן יֵשׁ לְהִסְתַּבֵּל, מַהוּ אֶת דִּבְּרֵי? אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! וּמַה זֶּה עַד תַּמְסֵי? אֶלָא כָּךְ לְמַדְנוּ בְּסוֹד הַמִּשְׁנָה, כָּל אוֹתָם דְּבָרִים שָׁאָמֵר מִשֶּׁה, כַּלֶּס נָחְקְקוּ בְשֵׁם הַבְּרִים שָׁאָמֵר מִשֶּׁה, וְכָל אוֹתָם דְּבָרִים הָיוּ הַבְּאים, וְנֶחְקְקִים שְׁם. וְכָל הַבְּרִים הָיוּ בְּאִים, וְעוֹלִים וְיוֹרְדִים, וְנֶחְקְקִים שְׁם. וְכָל בְּאִים, וְעוֹלִים וְיוֹרְדִים, וְנֶחְקְקִים שָׁם. וְכָל בְּיִר הָיָה בָּא לִפְנִי מִשֶּׁה לְהַחְקֵק עַל דְבִּר הְיָה בְּא לִפְנִי מִשֶׁה לְהַחְקֵק עַל יִדוֹ וְעוֹמֵד לְפָנְיוֹ. וְהַיְנוֹ מַה שֶׁבְּתוּב עַד יְדוֹ וְעוֹמֵד לְפָנְיוֹ. וְהַיְנוֹ מַה שֶׁבְּתוּב עַד תַּמַם.

25. תָאנָא, אָכַּוֹר רָבִּי אֶלְעָוֹּר, כַּוֹאִי דִּכְתִּיב וַיְּדַבֵּר בּוֹשֶׂה וְגוֹי, אֶת דִּבְּרִי הַשִּׁירָה הַוֹּאת עַּד תּוּבְּוֹם.
בּוֹשֶׁה וְגוֹי, אֶת דִּבְרִי הַשִּׁירָה הַוֹּאת עַד תּוּבְּוֹם.
הָכָא אִית לְאִסְתַּכְּלָא, בַּוֹהוּ אֶת דִּבְּרִי, אֶת הַבִּירָה הַוֹּאת בִּוֹבְיִי לִיה. וּבִּוֹהוּ עַוֹּד תּוּבְּוֹם. אֶלְּא הָכִי תִּאנָא בְּרִיןְּא דְּבִוֹתְנִיתִיןֹ, כָּל אִינוֹוֹ בִּוֹלְי דְּאָבִוּר בּוֹשְׁהָ, כַּלְּהוּ בִּוֹתְנֵּלְי תְּנִיוֹ עֲתְיִיןֹ, וְסַלְּלְיוֹ וְנֵיוְזִתִּיוֹ, הִיּבִית הִיבּוֹל הְנִילִּה הְנִיה הְנִילְּה הְנִילְה הְנִילְה בְּנִיה בְּנִייִי בְּבִיי בִּשְּׁבִיוֹ הְנִילְה הְנִילְה הְנִילְה הְנִילְה הְנִילְה הְנִילְה הְנִוֹיְתִּיוֹי, וְבַלְּיִנְבְיֹּא הְבְּנִיי בִּשְּׁה וְבִוֹלְהְיִוֹי וְבִיוֹיְתִּיוֹ, בְּבִיי בִּשְּׁה וְבִוֹלְה הְנִוֹה אַתְנִיא כַּבְּנִיי בִּשְּׁה לְאִתְנִּלְּפְּץ עַל יְרוֹי וְלַיְיִנִינְא לַבְּנִיה. וְהַיִּינִוֹּה וְנִיוֹתְיוֹי, בִּיִּיבְיוֹ בְּוֹיִה לָּבְיוֹ בִּשְּׁה בְּנִילְה וְבִוֹּלְ הְנִיוֹת וְבִייִי, וְבִּיִינִי בְּעִיבְּה בְּעִּיבְּיוֹ בְּיִילְיִי בְּיִיבְּיוֹ בְּנִייִב עְרִיך הִּבְּיוֹ בְּיִינְינִי בְּעִיבְּייִי בְּשִּיבְינִי בְּעִיבְּיוֹ וְבִייִי בְּעִיבְּינִייא כַּבְּיוֹ בְּיִיבְייבוֹ עִרְּבְּנִים בְּעִיבְּבְייִי בְּעִיבְּבְּיוֹ בְּבְּיִיבְוֹי בְּיִיבְּיוֹ הְנִינִי בְּיִיבְיים בְּבְּבִיים בְּבְּיוֹבְינִינִי בְּיִי בְּיִבְּיִים בְּבִּיים בְּיוֹבְיּנִינְינִי בְּיִבְּים בְּיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹי בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִיבְּיוֹם. וְבְּיִינִינִי בְּיִיבְייִים בְּיִיבְּיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיבְיוֹי בְּיִבְּיִים בְּיוֹבְיוֹי בְּבְּיוֹי בְּבְיּים בְּיִבְּיוֹים וְיְבִּייִים בְּבְּיוֹבְיוֹי בְּיִבְייִים בְּיוֹבְיי בְּיִבְייִים בְּיִבְּיוֹים וְבְיִיבְּיִים בְּיוֹבְיוֹי בְּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִים בְּבְּיוֹי בְּיִים בְּבִיים בְּבְיים בְּיוֹבְים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִיים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִּנְים בְּיבְיוֹי בְּיִים בְּיוֹי בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיים בְּיוֹיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּ

Deuteronomy 31:30

Rabbi Elazar asks why the verse has the addition 'until they were complete'. He answers that every word Moses said was formed by the Holy One Blessed be

[&]quot;וַיָדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאֹת עַד תַּמָּם"

[&]quot;Then Moses spoke in the hearing of all the assembly of Israel the words of the song, until they were complete:"

He. Moses' words were going up and come down to receive the power of God and become manifested in this world as a law.

'until they were complete' is said to tell us that Moses spoke to the people until all the words of the Torah went up and came down with the power of YHVH to become law in a permanent state in this world.

הזאת, שירה הזאת צריך לו להיות! מה זה רומז? אלא שירה שאמר הקדוש ברוד הוא, כַּמוֹ שַׁנָאַמֵר שִׁיר הַשִּׁירִים אַשֵּׁר לְשָׁלֹמה, מֵלֶךְ שָׁהַשָּׁלוֹם כַּלּוֹ שֵׁלוֹ, וַהַרִי שָׁהַקַּדוֹשׁ בַּרוּדְּ שִׁיר אַמָר. (שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשָׁלֹמֹה, שִׁיר שֶׁהַקֶּדוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא אַמַר. וְכַאן אֵת דְּבְרֵי

26. רְבִּי אֲבָּא אָמַר, אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַוֹּאת, 26. רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה שִּירָה הַוֹּאַת בִּבְּעֵי כֵּיה: בַוּאִי הָא רְבִייוָא. אֶכְּא שִּׁירָתָא דִּקּוּדִשָּׂא בִּרִיךְ הוּא אָבֵור, כִּבָּוה דְאַתִּ אָבֵור (שיר השירים א) שָּׁיֹר הַשִּׂירִים אָשֵּׂר לְשִׁלֹבוה, בַּוֹלַכֵּא דִישִּׁלַבַוֹא כּכַּא דִיכֵיה, וְהָא אוֹהָיבִוּגָא בַּאַרְנוּ הַדְּבָרִים. (שְׁשֶׁנִינוּ שֶׁכָּתוּב) (תהלים בּזֹכֵוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, בְיוֹם הַשַּׁבָּת, בִּוֹלְבוֹוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיוֹם הַשַּׁבָּת השובת, ליום השבת בובוש. שיר דקודשא בריך הוא אבור. (שיר השירים אשר לשלמה, שיר דקודשא בריך הוא אמר) (והכא את דברי השירה הזאת, שירה דקודשא בריך הַשִּׁירָה הַזּאֹת, שִׁיר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָמַר). הוא אמר)

Rabbi Aba asks why it says 'הַשִּׁירָה' 'the song' when it can be 'שִּׁירָה' 'this song'. He answers that the additional 'a' that makes it 'The song' to tell us that the song is from the Holy One Blessed be He. The first verse in Song of Songs read "The song of songs which is Solomon's". Rabbi Aba explains that the name Solomon 'שלמה', has the letters of 'השלום' that mean 'The Peace'. Peace is only from the Holy One Blessed be He. The additional 'ה' also makes the connection to Malchut.

In the following verse, we see the additional 'ה' to the word 'שבת' 'Shabbat' to tell us that Shabbat is Malchut.

Psalms 92:1 "מִזְמוֹר שִׁיר לִיוֹם הַשַּׁבָּת" "A psalm. A song for the Sabbath day" Lesson:

Notes about "The Song":

The Torah is "The Song"

Deuteronomy 31:19

ָּוְעַתָּה כִּתָבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאֹת וְלַמְּדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימָהּ בִּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאֹת " לעד בּבְנֵי יִשִּׂרָאֵל."

"Now, therefore, write this song and teach it to the people of Israel. Put it in their mouths, that this song may be a witness for me against the people of Israel."

Zohar Hasulam Teruma #313 - #325

שִׁירָה זוֹ שִׁירָה, שֵׁהִיא כִּלָל שֵׁל כָּל הַתּוֹרָה.

The Zohar reveals that "The Song" "שִׁירָה" is the entire Torah. "The Song" established roots in this world when the Holy Temple was built (Teruma #316). At that time, The Song drew down the Shechina into this world.

The Song of Songs 'שִׁיר הַשִּׁירִים' came to King Solomon through the Holy Spirit when he finished building the Holy Temple.

The Song represents the entire Torah.

When Jacob entered his place in the Garden of Eden, the Garden sang "The Song" with great joy.

Link to Zohar text in Aramaic, Hebrew, and Hasulam in Hebrew (Click on the [+] sign by the paragraph number)

https://unityzohar.com/zohar-books/terumah/312

27. אֶלָּא כָּאן יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, שָׁם שִׁיר, וְכָּאן שִׁירָה. זֶה זְּכָר, וְזוֹ נְקֵבְה. וַהְרִי שְׁנִינוּ, בְּלְת שִׁירָה. זֶה זְּכָר, וְזוֹ נְקֵבְה. וַהְרֵי שְׁנִינוּ, כְּל הַנְּבִיאִים כֵּלְם לְגַבֵּי משֶׁה כְּמוֹ קוֹף בְּעִינֵי בְּנֵי אָדְם, וְהֵם אָמְרוּ שִׁיר, וּמשֶׁה אָמְר שִׁירָה. (וּמִנֵּין לְנוּ שֶׁזּוֹ הִיא נְקַבָּה? שֶׁכְּתוּב וְעַנְתָה הַשִּׁירָה וְגוֹי) משֶׁה הְיָה לוֹ שִׁכְּתוּב וְעַנְתָה הַשִּׁירָה וְגוֹי) משֶׁה הְיָה לוֹ לוֹמֵר שִׁיר, וְהֵם שִׁירָה. אֶלָא זֶהוּ סוֹד הַדְּבָר, משֶׁה לֹא אָמֵר אֶת זֶה לְעַצְמוֹ, הַּרָּא לִישֹׂראל.

27. אֶכָּא הָכָא אִית כְּאִסְתַּכְּכָּא, הָתָם שִּׂיר, וְהָכָא שִׁירָה. דָא דְּכַר, וְדָא גוּקְבָּא. וְהָא הְנִּינְּוֹ, כָּל שִׂירָה. דָא דְּכַר, וְדָא גוּקְבָּא. וְהָא הְנִּינְּוֹ, כָּל בְּיֹצִי כַּלְּהוּ כְּנְּבִי בוּשָׂה, כְּקוֹף בְּעִינִיְיהוּ דִּבְנִי נְּמִלּוֹ נְּשָׂה, וְמִילוֹ אָבִוֹר שִׂירָה. (ומנלן נְּשִׁא, וְאִינוֹן אָבְוֹרוּ שִׂיר, וּבוּשָׂה אָבֵור שִׂירָה. (ומנלן דהאי נוקבא הוא, דכתיב וענתה השירה וגו') בוּשָׂה הְנָה כֵּיה ע"א) אֶכָּא כֵּיה לְבִיר, וְאִינוֹן שִּיִּרְה. (דף רפ"ה ע"א) אֶכָּא דָא הִיא הָיִא רְנִא דְּבִוּלְה, בוּשָּׂה כְנַּרְבֵוִיה כָּא הָאָבוּר דִא, אַכֹּא כִישִּׂה רְנִיּה בִּישִׁה לְנַּרְבֵוִיה כָּא הָאָבוּר דִא, אַלַא כִּישֹּׂר.

There are two forms for a song, "שיר" for male aspect, Zeir Anpin and "שיר" for female aspect, Malchut. All the prophets that were much below Moses were saying "שיר". Moses was saying "שיר". It was more proper for Moses to say "שיר" to represent his connection to Zeir Anpin and Rabbi Aba explains that the secret behind this is that Moses didn't say it to himself but for all Israel.

28. אַמַר לוֹ רַבִּי שִׁמְעוֹן, לֹא כַּדְּ, אֵלָא משה ודאי נודע מכאן שהוא בדרגה יותר עליונה מהכל. משה עלה מלמטה למעלה, והם ירדו מלמעלה למטה. הוא עַלָה מִלְמַטָּה לְמַעָלָה, כִּמוֹ שֵׁשַּׁנִינוּ, מַעַלִין בַּקֹדִשׁ וְאֵין מוֹרִידִין. משה עַלַה מָלְמַטָּה לְמַעָלָה, שֵׁאָמַר שִׁירָה, תִּשְׁבַּחַת הַמַּלְכָּה שָׁהִיא מִשַּׁבַּחַת לַמֵּלֶךְ. וּמשֵׁה נֶאֶחַז בַּכֹּל (בַּמֶּלֶךְ). וְהֵם יַרְדוּ מִלְמַעְלַה לִמַטַה, שַאַמְרוּ שִׁיר, שַהוּא שֵׁבַח שַׁמִשַבַּח הַמֵּלֶךְ אָת הַמַּלְבָּה, וָהָם נַאָּחְזוּ בַּמַּלְכַּה. וְעַל זֵה בַּזָה נוֹדַע שִׁבְחוֹ שֵׁל מֹשֵׁה יותר מְכָּלֶם. וְהַיִנוּ שֶׁכַּתוֹב, (שמות טו) אַז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לַה׳. שִׁיר הַמַּלְבָּה. לְמִי? לַה׳. וַלַבֶן וַיְּכָתֹב משה את דברי השירה הואת, וענתה השירה הזאת.

28. אָבַּור כֵּיה רָבִּי שִׂבְּועוֹן, כְּאוֹ הָכִי, אֶכְּא, בוּשָׂה וַדַּאִי בוּהָכָא אִשְּׂהְבוּוֹדַעֹ, דְאִיהוּ בְּדַרְגָּא עִׂכְּאָה יַתִּיר בִּוּכַּלְּא. בוּשָׂה סָכִּיק בִּוּתַהָּא לְעֵיכָּא, וְאִינֹּוֹן נַיְתִּהָא לְעֵיכָּא, וְאִינֹּוֹן בַּקּרָשׁ וְאֵין בוּוֹרִיִדִין. בוּשָׂה סְכִּיק בִּוּתַהָּא לְעֵיכָּא, וְאִינֹּוֹן בַּקּרָשׁ וְאֵין בוּוֹרִיִדִין. בוּשָׂה סְכִיק בִּוּתַהָּא לְעֵיכָּא, דְּאָבַּוֹר שִׁיִּרָה תּוּשְׂבַוֹּוְתָּא לְעֵיכָּא, דְאָבּוֹר שִׁיִּרָה תּוּשְׂבַוֹוְתָּא סְכִיק בִּוּשְׁבַוֹּוֹת לְבֵּוֹלְכָּא. וְבוּשְׁהַ דְּבִּוֹּלְכָּא, וְבוּשְׁהַ בְּוֹעִיכָּא, דְאִיהִי בְּוְשְׁבַּוֹוְת לְבִּוֹלְכָּא. וְבוּשְׁהַ בְּנִילְּהָא, דְּבִּוֹשְׁבְּוֹוְת לְבִּוֹלְכָּא, וְבִּישְׁבְּוֹוֹת לְבִּילְרוֹנִיתְא, וְאִינִּוֹן בְּבִיסְיֹרוֹנִיתָא אִתְאָזוֹד. וְאִינִּוֹן בְּבִיסְיֹרוֹנִיתָא אִתְאָזוֹד. וְאִינִּוֹן בְּבִיסְיֹרוֹנִיתָא אִתְאָזוֹד. וְאִינִּוֹן בְּבִיסְיֹרוֹנִיתְא אִתְאָזוֹדוֹוּת לְבִילְבִּא בְּוֹעִיבְּוֹא רְבִוּשִׂבְּוֹוְא דְבִוּשְׂבְּוֹוֹא דְבוּשִׁבְּוֹוֹא וְבִישְׁבְּוֹוֹץא הְבוּשִׁיבְוֹיִא וְבִילִּא הְבוּשִׁיּה וְתִּיל, וְאִינֹוֹן דְּנִילְה, וְאִינִוֹן דְּעִיבְרִית שִׁיּבְוֹוֹא דְבוּשְׁבִּוֹיִא בִוֹיְבִיל, וְשִּירָה, וְבִייִנִּי וְבִינְינִינְ בְּבְּיִיתְל, שִּיּבְוֹיוֹת בוּשְׁבִּיל וְיִבְינִית בוּשְׁה. וְבִייִנִית א, וְאִינִוֹן דְּעִיבְרָה, (שמות טוּ) אָוֹ יְשִיר בוּשָׁה וְבִיי, וִשְּיְרָאל אָת בִּשִּירָה הִבּיִירה בוּשִּירה בוּשְׁה. וְבִייִינִוּ וְשִּבְּעִּל אָת בִּיִינִוּ הְבִּייִר, שִּיִּינִוּ הְבִּיִינִינְ הְבִּיִים בְּעִּירָה בִּיִּיים בְּיִיבְּים בְּישִּבְּים בְּיִים בְּעִיבְּים בּיִים בְּיבִּים בְּיִים בּיּים בּיִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בִּיִים בּוּבְים בּיּבְים בּיּים בּיוֹים בּיוֹים בּייִּים בְּיִים בְּיבְּים בּיִים בְּבִּים בְּיבְּים בּים בּיִּים בּיִבְּים בְּיבְּים בִּיְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בּיִים בְּיבּים בְּיוֹים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבּיוֹים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיוֹים בְּיבְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים ב

דְבַּיִּטְרוֹנִיתָא לְבַּוּאוֹן. לַיְּיָ״. וּבְגִּיוֹ בְּךָ, וַיִּכְתּוֹב בּוּשֶּׁה אֶת דִּבְרִי הַשִּׂירָה הַוֹּאַת, וְעָנְּתָה הַשִּׂירָה הַוֹּאת.

Rabbi Shimon says that this is not the explanation and add that Moses was on a level that was above all. He went up from below and the prophets came down from above.

The direction of holiness is always up, never down. Moses starts with "The Song" "שירה" in Malchut, praising the queen, climbing to higher levels of holiness for unification with the King. The "Song" "שיר" of the other prophets were from Zeir Anpin going down to Malchut. For that reason, Moses was above all and his "Song" שירה" would be sung in the future (Exodus 15:1) "אָז יָשִׁיר מֹשֶׁיה "וֹיְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזּאֹת לִיהוְה (שִׁירָה הַזּאֹת לִיהוְה) to YHVH:"

And

Deuteronomy 31:21 " אָענְתָה הַשִּׁירָה הַזּאַת לְפָנָיו לְעֵד) will testify before them as a witness"

29. וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת?! וְעָנוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! אֶלָּא סוֹד הַדְּבָר בְּפִי שֶׁבֵּאַרְנוּ, שֶׁכָּתוּב (איוב הַדְּבָר בְּפִי שֶׁבֵּאַרְנוּ, שֶׁכָּתוּב (איוב כ) וְאֶרֶץ מִתְקוֹמְמָה לוֹ, וּמשֶׁה הִסְתַּכֵּל בַּכֹּל, וְעַל זֶה אָמֵר שִׁירָה, בְּדִי לְאֲחוֹ דְּבָרִים בַּפְּקוֹם הַזֶּה לִהְיוֹת עֲלֵיהֶם דִּין, שֶׁבָּרִים בַּפְּקוֹם הַזֶּה לִהְיוֹת עֲלֵיהֶם דִּין, וְלְבָּרִים בְּשָּׁכְתוּב בִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת יִצְרוֹ, וְלְבָּה? שֶׁכָּתוּב בִּי יָדַעְתִּי אֲחָבִי מוֹתִי וְגוֹי. וְלְבָתוּב בִּי יָדַעְתִּי אֲחָבִי מוֹתִי וְגוֹי. וְכְּתוּב בִּי יָדַעְתִּי אֲחָבִי מוֹתִי וְגוֹי. וְכְּתוֹב בִּי יָדַעְתִּי אֲחָבִי מוֹתִי וְגוֹי. וֹבְשְׁתִּעְשׁוּ אֶת זֶה, מִיְּד – וְעִנְנְתָה הַשִּׁיִרָה הִשִּׁירָה הֹאִירָה הֹאִר לעד.

Deuteronomy

31:29

ַפּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי הַשְּׁחֵת תַּשְּׁחָתוּן וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרֶעָה להַכְעִיסוֹ יָהוַה בּעִינֵי הַרַע את תַעשׂוּ כּי "For I know that after my death you will surely act corruptly and turn aside from the way that I have commanded you. And in the days to come, evil will befall you, because you will do what is evil in the sight of YHVH, provoking him anger through the work of vour Deuteronomy 31:21 " אָענְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאֹת לְפָנָיו לְעֵד "the song (שירה) will testify before them Moses knew that after his death, the people will corrupt their ways and he warned them that "The Song" is Malchut that would bring judgments on them.

30. תָא וֹזֵוֹי, כָתִיב (איוב כ) יָגַּכּוֹ שָׂבַוִים עֵוֹנוֹ וִכְּא ה. בֹא וְרְאֵה, כָתוֹב יְגַלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ, יַתִּיר, אֲבֶּל וְאֶבֶיץ בִּוּתְקּוֹבְנִבְּוֹה כּוֹ. בְּהַאִי, דִּינְגֹא וְלֹא יוֹתֵר, אֲבָל – וְאֶבֶץ מִתְקּוֹמָמָה לוֹ. בּוֶה נַעֲשֶׂה דִין לְמִי שֶׁנַּעֲשֶׂה. אָתְעָבִיד לְבַוּאוֹ דִּאִתְעַבִיד.

Job 20:27 "יָגֵלוּ שָׁמֵיִם עֲוֹנוֹ וְאָרֵץ מִתְקוֹמְמָה לוֹ". "The heavens will reveal his iniquity, And the earth will rise up against him."

Heaven is Zeir Anpin that only reveals the iniquities, but the earth is Malchut and it will rise with judgments to make corrections for those iniquities.

31. בַּתוּב, (שמואל-ב כב) וַיַּדְבֶּר דַּוָד לְה׳ אָת דָבָרִי הַשִּׁיַרָה הַזֹּאת. כַּאן תִשְׁבַּחַת שׁל דַּוָד הִיא, מְשׁוּם שַׁאַמֵר שִׁירָה מלמטה למעלה, וזכה לדרגה הזו, ולא אמר שירה זו אַלַא בּסוֹף יַמִיוּ, שֵׁהָיָה יוֹתֵר בשלמות הזו, מהשירה שַשַּנִינוּ (אבות פּ"ב) אַל תַאָמֵן בִּעַצְמַך עַד יום מותף. וְכָאן לַמַה זַכָה דַוִד לוֹמֵר שִׁירַה מִלְמַטָּה לְמַעָלָה בִּסוֹף יָמַיו? שֵׁהַיָה בִמְנוּחָה מִבָּל צְדְדָיו, שֶׁבָּתוּב בִּיוֹם הִצִּיל

31. כתיב, (שמואל ב כב) ויַדבר דוָד ליִי׳ אָת דברי הַשִּּירֵה הַוֹּאָת. הַשִּּהָא תוּשִּׂבַוֹוּהָא דְּדָוִר הוא, בְּגִּין דָאָבֵר שִּירָה בִוּהַתָּא לְעַיבָּא, וַזַּכָה לְהָאִי דַרַבָּא, וַכָּא אַבַּור הַאִי שִּינְרה, אֶכָּא בִסוֹף יובווי, דהוה בשלימו יתיר מהאי שירה. כמה דתנינו, אַכּ' תַאָבֵון בְעַנְצְבָּוּך עַד יוֹם בווֹתָרְ. וְהָכָא, אֲבַוּאי זכה דוד לבויבור שירתא בותתא לעילא, בסוף דַּכָתִיבֹ, (שם) בִּיוֹם הַצִּיל יִיָּ׳ אותו בִּוֹכַף כָּל אוּיבָיוּ. ה׳ אתו מִכַּף כָּל אִיבִיוּ.

2 Samuel 22:1

".וַיִדַבֶּר דָּוָד לַיהוָה אֶת דִּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בִּיוֹם הָצִיל יָהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל אֹיָבַיו וּמְכַּף שָׁאוּל"

"David sang this song to YHVH on the day YHVH rescued him from all his enemies and from Saul."

King David elevated and connected Malchut to Zeir Anpin like Moses, but it was only at the end of his life. King David had enemies throughout his life. When we read 'on the day YHVH rescued him from all his enemies' we understand that it was at the end of his life when he had peace from his enemies.

Lesson:

Moses's presence and light guided the people on the righteous path. They had someone to look up to. He knew that after his passing, the people would follow a corrupted way.

It's common to see that after the passing of a righteous leader, a big void of light created and it is hard for others to fill it. Most of the times, the new leadership becomes corrupted and the old followers of the righteous leader, disperse, seeking another great source of light to 'lean' on. Some weak people even lose their faith and connection to the Torah.

When Moses said "the song (שירה) will testify before them as a witness", he pointed to the Torah as a source of good for those who follow it. If they are not, the Torah would testify that they don't follow it and the 'earth'/judgments would rise against them.

Rabbi Shimon was a 'Holy Candle' for his generation. He prevented a lot of chaos from manifesting in the world. He knew that after his passing there will

be a long period of darkness. Rabbi Yossi in the Zohar tells us that after the passing of Rabbi Shimon, the springs of wisdom will stop their flow and the friends won't be able to reveal deeper Torah secrets (Vayechi #120).

Rabbi Shimon appointed Rabbi Aba to write down the Zohar studies that would be revealed in the last millennia to support the Shechina in her efforts to protect us and to lead us in righteousness to earn merits to live or resurrected into Mashiach.

32. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, שִּׁירָה מְעֻלְּה מֵהַכּּל מַהִי? כְּמוֹ שֶׁשָּׁנִינוּ בְּסוֹד הַמִּשְׁנָה, בְּדבּוּרִים וּבְמַעֲשֶׂה כָּךְ (הוּא) גַּם מִלְמַשָּה לְמַעְלָה וּמִלְמַעְלָה לְמַשָּה, וְאַחַר כָּךְ לְכַנֵּן אֶת הַלֵּב, וְלִקְשִׁר הַכּּל בְּקֶשֶׁר אֶחָד.

32. אָבַּוּר רָבִּי שִּׂבְּוּעוֹן, שִׁינְרָתָא בְּוּעַׂכְּיָא בִּוּכּכְּא בַּוּאי הִיא. כְּבָּוֹה דְּהָנֵּינְּן בְּרָיָא דְבַּוֹתְנִּיתִין, בְּבִּוּכִּיוֹ וּבְעוֹבְרָא הָכִי (ס"א הוא) נָּבִוּי בִּוּתַהָּא כְעֵיכְּא, וּבִועַיִּכְּא כְּתַהָּא. וּלְבָּתַר כְּכַוְוּנָּא בְּכִבְּא, וּלְכַּיְשִּׂרָא כּכֵּא בְּוֹזִר הָשִּׁרָא.

"The Song", 'חפלה', is numerically 515, equal to 'תפלה', 'prayer'. Rabbi Shimon refers to 'the song" as a prayer and tells us that our prayers should be with words and actions. It makes unification by elevation from Malchut below and drawing down from above, Binah. Proper consciousness makes unification stronger.

33. מְנַיִן לְנוּ? מִמְּשֶׁה, בַּהַתְחָלָה מִּלְּמַשָּׁה לְמַעְלָה, (דברים לב) כִּי שֵׁם ה׳ אֶקְרֵא. מַה זָה אֶקְרֵא? כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּקְרֵא אֶל משֶׁה – זוֹ הַשְּׁכִינָה. אֲחַר כָּךְ, הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ – זָה מֶלֶךְ הָעֶלְיוֹן. אַחַר כָּךְ יָרֵד בְּדַרְגוֹתִיוּ מִלְמַעְלָה לְמַשָּׁה, שֶׁכָּתוּב צַיִּדִיק וְיִשָּׁר, אַחַר כָּךְ קוֹשֵׁר לֶשֶׁר הָאֶמוּנָה וְאוֹמֵר הוּא, ווָהוּ קַשֵּׁר לַכּל.

33. בְּנְבֶּלֶן בִּוּבּוֹשֶׁהֹ, בְּכְּרְא. בִּוּתָא, בִּוּתַהָא כְּעֵיכְּא, (דברים לב) כִּי שֵׁם יְיָ׳ אֶקְרָא. בִּוּאי אֶקְּרָא. בְּוּאי אֶקְּרָא. בְּוּאי אֶקְּרָא. בְּוּאי אֶקְּרָא. בְּוּאי אֶקְּרָא. לְבַּתִּר, הְבֹּוּ גַּיֶּרְל אֶל בוּשֶׁהֹ, דְּא בִּוּלְבָּא שְׂכִינְּהָא. כְּבְּתַר, הְבֹּוּ גַּיֶּרְל בֵּעְר בְּנִינְי, דְא בִוּלְבָּא שְׂכִינְהָא. כְּבְּתַר נְּזְיִית בְּדַרְגוֹי בִוּעִיכְּא לְתַהָּא, עִבְּלְא. כְּבְּתַר נְיִשִּׂיר כְּשְׁיִר כְּשְׁיִר כְּשְׁיִר כְּשְׁיִר כְּשְׁיִר כְּשְׁיִר כְּשְׁיִר כְּשְׁיִר כְּיִשְׂרָא לְכֹכְּלְא. דְּבְּתְר בְּיִבְּיִר, הִוּא, וְדָא הוּא כִּשְׁרָא כְּכִבְּא. דְבִיר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר, הוּא, וְדָא הוּא כִּשְׁרָא כְּכִבְּא.

Rabbi Shimon said that we learn that proper unification starts on the lower level from Moses when he said Deuteronomy 32:3 "נְּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ"." "For I will proclaim the name of YHVH. Ascribe greatness to our God!" I will proclaim' is the aspect of the Shechina that is with us on the lower level of Malchut. 'Ascribe greatness to our God' is elevating to Zeir Anpin. In the following verse, we read about the connection of YHVH from the higher levels to the lower. (Deuteronomy 32:4) "צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא" "Righteous and upright is He". 'Righteous' is Yessod and 'upright' is Malchut. 'He' is a reference to the unknown that is the Endless light that connects all levels together.

נָּשׁ לְּסַדְּרָא שְּׂבְּוֹזְא 34. מִשׁוּם כָּךְ צָרִיךְ אָדָם לְסַבֵּר שֶׁבַח בְּנִיתָא בְּוֹתַהָּא לְעֵיּכְּא, רְבּוֹנוֹ בְּמוֹ זֶה. בַּהַתְחָלְה מִלְּמַשָּׁה לְמַעְלָה, לְתַּיִּלָא, רְבּוֹנוֹ בְּמוֹ זֶה. בַּהַתְחָלְה מִלְּמַשָּׁה לְמַעְלָה, לְהַיִּא בְּוֹתִי לְמָקוֹם שֶׁהַשְּׁקְאַת לְהַבְּאר בּוֹנוֹ לְמָקוֹם שֶׁהַשְּׁקְאַת עמֵק הַבָּאֵר שׁוֹפַעַת וְיוֹצֵאת. אַחַר עמֵק הַבָּאֵר שׁוֹפַעַת וְיוֹצֵאת. אַחַר

34. בְּגִּין בְּרָּ, בְּעֵּי בַּר נָּשׁ כְּסַדְּרָא שְּׁבְּעָזּא דְּבָּוּאֵרִיה בְּהַאִי נַּוְוּנָּא, בְּקַדְבִּוּיתָא בִּוּתַּתָּא כְעֵיכְּא, רְסַכְּלָּהָא יְהָרָא דְּבָּוּאַרִיה, כַּאָתָר דְשַּׂהְיוּ

בּדְ (שוֹפֵעַ) להמשיד מלמעלה למטה מֵאוֹתָהּ הַשִּׁקָאַת הַנַּחַל לְכָל דַּרְגָּה וְדַרְגָה, עד הַדַּרָגַה הַאַחַרוֹנַה, לְהַמְשִׁידְ בְּרַכוֹת לכל מלמעלה למטה. אחר כך צריך לַקשר קשר בַּכּל, קשר האַמוּנַה. ווהוּ האדם שמכבד שם רבונו ליחד את השם הַקָּדוֹשׁ, וָעַל זָה כַּתוּב (שמואל-א ב) כִּי מכבדי אכבד. כי מכבדי – לעולם הזה. אַכַבֵּד – לעוֹלם הבא.

ע"א) דֹבֶירַא לבתר (נגיד) לאבושכא בועילא לתתא, בוההוא שֹׁלְיוֹ דֹנוֹזכֹא, כֹכל דרגֹא ודרגֹא, עד דרגֹא בתראה, לאמשכא הַשַּׂרא דְבוּהִיבוּנותא. וַדא הוא בר נש דאו כִשְׁבַוֹא דְבַוּאַרִיהֹ, כִיַּזוֹדָא שִׁבָּוּא קַּדְישָׂא. וְעַבׁל פָתִיבֹ, (שמואל א ב) כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבֶּדֹ, כִּי מִכַבְּדִי לעלפוא דא, אַכבר בעלפא דאָתי.

For these reasons, a person should praise his master first from below to above and elevate the honor (Light) of his master in Malchut to the place of Binah. With the faith and consciousness, the connection to Binah releases the flow of blessings from the 'river' that is the light from Binah to the lower seven levels, (Chessed to Malchut).

Honoring the Holy name creates unification with the Endless and reward us with the honor of YHVH, as we read in 1 Samuel 2:30

"כִּי מְכַבְּדֵי אֲכָבֵּד וּבֹזַי יֵקְלוּ" for those who honor Me I will honor, and those who despise me shall be disgraced."

Those who honor the Holy name in this world will be honored in the world to come.

Lesson:

Our work in this world would be rewarded in the world to come. Whatever we receive in this world is only a small advancement. If in our day job we get the reward at the end of the day, by the time we arrive at the end of the pay period we don't have much left to enjoy the long weekend.

The world to come is at least 1000 years of pleasures of spiritual and material in the physical world. By the end of the thousand years, we would gradually be transformed into spiritual beings with abilities beyond our current understanding.

The action of the prayer is the aspect of Malchut. The words of the prayers connect to Zeir Anpin and the consciousness/Kavnot connect to Binah. When these three elements are bound together, the Light of the Endless flows down from Binah to Zeir Anpin and Malchut.

The desire for the Light in our heart is the fire that activates all elements of connection and leads to strong unification of Light and vessel.

שלא יודע ליחד את השם הקדוש, ולקשר קשר האמונה, ולהמשיד ברכות לְמַקוֹם שֵׁצַרִיך וּלְכַבֵּד שֵׁם רְבּוֹנוֹ. וְכַל מִי

35. ובוֹזַי יֵקְלוּ. מַה זָה ובוַי יֵקְלוּ? זֶה הוא בִואן דֹלֶא 35. ובוַי יִקְלוּ. מַה זָה ובוַי יִקְלוּ? זָהוּ מִי ידע ליזודא שובוא קדישוא, ולקשורא קשורא

דְּלָא יָדַע לְאוּהָיר שְּׂבָוּא דְבָוּאַרִיהּ, טַב כֵּיה דְלָא אַבְּרִי.

36. אָבִּוֹר רִבִּי יְהוּדָה, וּבּוֹזֵי יֵכְּכּוֹּ, בַּוֹאוֹ דְּכָּא יְדַעֹּ כְּאוֹהִיר רְבִּי יְהוּדָה, וּבּוֹזֵי יֵכְּכּוֹּ, בַּוֹאוֹ דְּכָּא יְדִעֹּ לְּאוֹהִיר כְּנְוֹא אִתְּבַנְוֹן בְּאָבוּוֹ, דְּעָבֵּוֹן בְּאָבוּוֹ, דְּעָבֵּוֹן בְּאָבוּוֹ, דְּעָבוֹן, דְּעָבוֹן, בְּוֹשִׂירְ בִּרְכָאוֹ בְּוֹבִיּרְ בִּוֹלְבְּא יְבִּוֹבְיֹבְיּא יְבִּוֹבְיֹבְיּא יְבִּוֹבְיֹרְ אָרְנִוֹן בְּיִבְּיוֹן, דְּאָבוֹן, בְּוֹשִׂירְ בִּרְכָאוֹ בְּרְכָאוֹ בְּרְבִּי אֶכְּעָיִרְ, בִוּאָכֶייְף כְּבִּוֹיִם, וּבִּוּבִוֹים כְנִוֹין בְּנִיפִין דְּבִינוֹי בִּרְכָאוֹ כְּנִיּיְר, בִוּאָכֶייף כְּבִּוֹיִן בְּרָבִאוֹ בְּרְכָאוֹ בְּרְכָאוֹ בְּרְכָאוֹ לְנִיּוֹי, בִוּאַכִּייִ בְּרַבְאוֹ בְּרְכָאוֹ בְּרְכָאוֹ כְּנִוֹין בִּנְעִיּה בִּוֹבְיוֹי בִוּבְּנִוֹי בִּבְּכִייוֹ בִּרְכָאוֹ כְּנִיּוֹן וְתִּבְּנִיוֹ בִּוֹבְנִיוֹ בִּוֹבְיִיוֹ בִּוֹבְיִיוֹן בִּבְּרִין (דף רפּ"ה ע"ב) וְנִבְּפָּהִיוֹ בְּרְכָאוֹ בְּרְכָאוֹ כְּנִילְבָּא לְּנִיוֹית בִּוֹלְבָּא לְּנִיוֹי בִּרְכָאוֹ לְנִילְּא יִבְּרָאוֹ בְּרְכָאוֹ לְנִילְבָּא לְּנִיוֹית בִּוֹלְבָּא לְּנִייִוֹן (דף רפּ"ה ע"ב) וְנִבְּפָּהִין בְּרְכָאוֹ בְּרְכָאוֹ לְנִילְבָּא לְּבִרְיבְוֹיוֹ בִוּעְבָּיִין בְּרִבְיאוֹ בְּוֹשְׁלִּיוֹי בְּרַכְּלָּא בְּבִיים בְּנִבְייִן בְּבְּיִי עִינִייִוֹ בְּבְּיִילִי עִבְּבִייִי בְּרַכְיּא בְּבִילִים בְּבִּייִים בְּנִבְייִי בְּבְּיִים בְּבִייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִם בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיִבּייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיִבְּיִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְּיִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּיִבּייִם בְּיִבְייִים בְּבִּיים בְּבִיים בְּיִים בְּבִיים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּיִבְייִים בְּיִבְיִים בְּבִּיים בְּבִּים בְּיִבְּבִים בְּיבְּיִים בְּיבִּיים בְּבִּיים בְּיִבְייִים בְּיִבּיים בְּיִבְייִים בְּיִבּיים בְּבִיים בְּיבְיבִיים בְּבִּים בּיבְּיבְייִים בְּיבּיים בְּיבְּיים בְּיבְיבִּים בְּבִיים בְּיבְּיים בְּיבְיבִיים בְּבִיים בְּיוּ בְּיבְיבְייִים בְּיִייִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיוֹים בְּיים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִיבְּיִי

37. וְכַד יִשְּׂרָאֵל לְתַהָּא, בְּוֹשַׂבְּוֹרִין לְאָתָבָּא אָבוּוֹיִן לְכַּוְּוֹנָא לְבַיִּיִהוּ כְּבָּוֹה דְּאִצְּטְׂרִיך, כַּבְּוֹה פָּתְּוֹזִין לְכַּוּוֹלְ, כַּבְּוֹה וְזִדׁיִּ בְּכִּלְּא. בַּנְּוֹה לְעֵילָא, כַּבְּוֹה טָבְּאוֹ דְּבְּרְבָּאוֹ עְּלְבִּיִוֹן כֵּיִה לְעֵילָא, כַּבְּוֹה טָבְּאוֹ בִּיִּלְּאָ בְּנִיִּין בְּבִּרְבָּאוֹ עַלְבִּיִין בְּבִּלְּא. בִוֹאי בִּיִּלְּאָ בְּנִיּיִן בְּבְּלְבִּוֹא דִין בְּשַׂנְאָ בִּוֹיִן בְּבְּלְבִּוֹא דִין בְּשַׂנְאָ בְּוֹזִין בְּבְּלְבִוֹא דִין בְּשַׂנְאָ בִּוֹלְבִוֹא דִין בְּשַׂנְאָ בְּוֹלְנִיא בְּבִּלְּהוּ עָלְבְּיִוֹן, (ישעיה בְּיִבְּיִּלְ בְּבִּילְבִוֹץ בְּבְּרִים וְיָבוֹא בְּבְּלְבִוֹין, (ישעיה בְּבְּלִּהְיוֹן, בְּבְּרִים וְיָבוֹא בִּוֹלְיִם בְּבִּילְהוֹ בְּבְּרִבְּאוֹ בְּבְּבְּלְוֹי בְּבְרִבְּאוֹ, (ישעיה בְּבְּבִּרִי בְּבְּבִּילְ בְּבִּרִים וְיִבוֹא גִּוֹי בְּבְּרְהִי עְּבְּרִילְ, (ישעיה בְּבְּרִים וְיְבוֹא גִּוֹי בְּבְרִילְ שִׁרְאִיוֹ בְּבְרִים וְיִבוֹא גִּוֹי בְּבְרִבְּאוֹ בְּבְרִבְּאוֹ, (ישעיה בְּבְּבִּילְ בְּבִּרִין בְּבְּרִישְׁיִבְּל בְּבִּיוֹין בְּבִּיבְים בְּבִּיבְּיִין בְּבִוֹים וְיִבוֹא גִּוֹי בְּבְּרִים בְּבְּבִילְיוֹ בְּבִּרִים בְּבְּבִּילִין בְּבִּרִים בְּבִּרִים בְּבִּבְּילְיוֹי בְּבְּרִים בְּבִּילִים וְיִבוֹץ בְּבְּרִים בְּבִּילִים בְּבִּילְיוֹי בְּבִּרִים בְּבִּילִים וְנִבוֹא בְּבִּילִים בְּבְּבִילִין בְּבִּייִם בְּבִּילִים בְּבִּבְייִים בְּבִּיבִּיל בְּבִיים בְּבִּבְּיִים בְּבִּיבְּיִים בְּבִּילִים בְּיִבּיבְּיִבְּיִים בְּבִיבְּיִים בְּבִילְיוֹים בְּעִבּיִּבְייִים בְּבִּבְּיִבְיים בְּבִייִים בְּבִּיבְיים בְּבִּיבְּיִים בְּבִּבְּיִים בְּבִּיִבְּיִים בְּבִּבְּבְּעִיים בְּעִבּיבְּיִים בְּבִּיבְּיִים בְּבִּבְּבְיבִּים בְּבִּבְּיִים בְּיִבּיים בְּבִיבְּיִים בְּבִּיבְים בְּבִּבְּיוֹים בְּבִיבְּבְּבְיבְּיוֹב בְּבְּבְּבְּבְיוֹים בְּבִּבְּבְּבְּבְיוֹבְיבְיבְּבּיוֹבְים בְּבִיבְּבְּבּיוֹים בְּיִבְּבְּבּיוֹיוֹי בְּבְיבְּבּיוֹבְבּיוֹבְיוֹים בְּבִּבְּיבְּבּיוֹב בְּבִּיים בְּבִּיבְּים בְּיוֹבְיוּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבִּיוֹים בְּבִּיבְּבְּבּיים בְּבִּיבְּיבְּבְיוֹבְיבּבְּבְּבּבּיבְּיבְּיבְיבְּים בְּבְּבּבְּבְיבְּבּיוּבְיוּ בְּבְּיבְּבְּבְיוֹין בְּבְיבְּבְיוֹים בְּיבְ

38. הַאִּי בְּעָּלְבָּוּא הֵיןֹ, בְּעָלְבָּוּא הְאָתִי בַּוּאי אַבְּיָה. הְבָּה יְפִּוּק בַּר נְּשׁ בֵּוּהַאי עָלְבְּוּא, הְּהְוָה אַנְּיִרְיִהוּ. הְבַר יִפּוּק בַּר נְּשׁ בֵּוּהַאי עָלְבְּוּא, הְּהְוָה שׁוֹבֵּוּר כְּאָתָבָא אָבֵוּן. בַּוּאי שׁוֹבֵוּר. כְּלוֹבַוּר, נְּטִיִּר הַהִּיא הְּבְּרָכָה דְאָבַּוּר הַהוּא הְבְּוּבְרֵך, וּבְּוּוֹזַכֶּה כֵּיה הְאִבְּיִּרְיך. נִשְּׂבְוּתֵיה סַכְּלָּא לְבִוּן, כְּבָּוֹה דְאִבְּיְלִירִך. נִשְּׂבְוּתֵיה סַכְּלָּא לְבִוּן, כְּבָּוֹה דְאִבְּיְלִירִך. נִשְּׂבְוּתֵיה סַכְּלָּא

שֶׁלֹּא יוֹדַעַ לְכַבֵּד אֶת שֵׁם רְבּוֹנוֹ, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.

36. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וּבֹזִי זֵקְלּוּ, מִי שֶׁלֹּא לְבַבֵּד אֶת רַבּוֹנוֹ וְלֹא מִתְכַּנֵּן בְּאָמֵן, שְׁשָׁנִינוּ, גְּדוֹל הָעוֹנֶה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְבָּרֵך. וַהְרִי בַּאַרְנוּ לִפְנִי רַבִּי שִׁמְעוֹן, שָׁאָמֵן מוֹשֵׁךְ בְּלָכוֹת מִמַבּוּעַ הַמֶּלֶּךְ, וֹמַהַמֶּלֶךְ לַמַּלְכָּה (זוֹ כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל). וּמַהַמֶּלֶךְ לַמַּיִם, וּמְמֵים לְנוּ״ן. בִּין וּבְאוֹתִיוֹת הַבְּרָכוֹת לְנוּ״ן, מִשָּׁם שׁוֹפְעוֹת שֵּׁל רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁמָּלִ״ף לְמֵי״ם, וּמְמֵי״ם לְנוּ״ן. בִּיוֹן שֵּׁמָּגִיעוֹת הַבְּרָכוֹת לְנוּ״ן, מִשְׁם שׁוֹפְעוֹת וְיֹנִיְם וְלַתַּחְתּוֹנִים וְלַתַּחְתּוֹנִים וְמַלְּעִלְיוֹנִים וְלַתַּחְתּוֹנִים מַבְּשְׁקּאָת בַּבְּרְכוֹת שֶׁהוֹצִיא פְּלוֹנִי עֶבֶּד הַמְּלִוֹת שָׁהוֹצִיא פְּלוֹנִי עֶבֶד הַמְּקוֹת.

37. וּבְשֵׁיִשִּׁרָאֵל לְמַטָּה מִשַּׁמְרִים לְהָשִׁיב אָמֵן, לְכַוּן לִבָּם בְּמוֹ שֶׁצָרִיךְ, כַּמְה פִּתְחֵי בָרָכוֹת פָּתוּחִים לוֹ לִמַעִלְה, כַּמָּה טוֹבוֹת נִמְצָאוֹת בְּכָל הָעוֹלְמוֹת, כַּמָּה שִּׁמְחָה בַּכּל. מָה הַשָּׁכָר לִיִשְׂרָאֵל שַׁגַּרְמוּ אֵת זֶה? שָּׁבָר לָהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא. הַוֶּה בִּשְּׁעָה שֶׁמִּצִיקִים לָהֶם (לְיִשְׂרָאֵל) וּמִתְפַּלְלִים תְּפִלָּה לִפְנֵי רבּוֹנָם, קוֹל מַכְרִיז בְּכָל הָעוֹלְמוֹת: (ישעיה כו) פָּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אָמָנִים. אַל תִּקָרִי אֱמוּנִים אֶלָּא אֲמֵנִים. פָּתָחוּ שְׁעָרִים, כְּמוֹ שֶׁלְיִשְׂרָאֵל פּוֹתְחִים שָׁעָרִים, שָּׁעָרִים, שָּׁעָרִים, שִּׁעָרִים, שַּׁעָרִים, וִתְתַקַבֵּל תִּפָּלֶתָם מֵאוֹתָם שֵׁמִּצִיקִים לַהֶּם.

38. זֶה בְּעוֹלֶם הַזֶּה. בְּעוֹלֶם הַבָּא מַה שְּׁכְרָם? שֶּבְּשֻׁיֵצֵא אָדָם מֵהְעוֹלֶם הַזֶּה, שְּׁכְרָם? שֶּׁבְּשֻׁיֵצֵא אָדָם מֵהְעוֹלֶם הַזֶּה, שֶׁהְיָה שׁוֹמֵר לְהָשִׁיב אָמֵן, מַה זֶּה שׁוֹמֵר? בְּלוֹמֵר, שׁוֹמֵר אוֹתָה בְּרָכָה שָׁאָמֵר אוֹתוֹ בְּלוֹמֵר, שׁוֹמֵר אוֹתָה בְּרָכָה שָׁאָמֵר אוֹתוֹ הַמְבָרִדְ, וּמְחַבֶּה לוֹ לְהָשִׁיב אָמֵן בְּמוֹ שֻׁצָּרִידְ. וִשְׁמָתוֹ עוֹלָה, וּמַכִּרִיזִים לְפָנֵיהָ:

וּבַּוּכְרְזֵּי קַבֵּוּיהֹ, פָּתְוֹזוּ שְּׁעָּרִים קַּבּוּיהֹ, כְּבִּוּהׁ דְּאִיהוּ הֲוָה פָּתִוֹז תַּרְעִּין בָּל יוֹבָוּא, כַּד הֲוָה שׁוֹבֵּוּר אֱבוּוּנִּים.

39. אָבַּוֹר רָבִּי יּוֹסֵי אָבַּוֹר רָבִּי יְהֹיּדְהֹ, בַּוֹאִי אָבֵוֹן אָבְּוֹי רָבִּי יְהֹיּדְהֹ, בַּוֹאִי אָבֵוֹן אָבְּוֹי רָבִּי יְהֹיּדְהֹ, בַּוֹאִי אָבֵוֹן אָבְּוֹי רָבִּי אַבִּא, דְּבָּהוּא זַּוְזַכְּא דְּנָגִּיּר, אָבֵוּן אִקְּרֵי, דְּבִּוּוֹן, אֶבְּיוֹ הְיִבּיּא דְּכַבְּּהוּ הַהוּא זַּוְזַכְא (ס"א דְּבָּנְּהוּ הָבּוּא זְּבְּבִּיּלְ, אָבֵּוּן אָבְּוֹן, אָבִּוֹן, אֶבְּוֹן הִעְּבִּילְ, אָבֵוּן אִבְּוֹן אִבְּוֹן הְעָבִין הְנָבִיּא בְּבַּיְּהוּ הַהוּא זַּוְזַכְא (ס"א אָבֵוּן הָעִוֹלְם וְעַדְּ הָעִוֹּכְּא דְּכַבְּּהוּ הַהוּא זַּוְזַכְא (ס"א דְּבְּבִּיּהְ אִבְּוֹן הְעִוֹּלְם וְעַדְּ הָעִוֹּכְּא הְבִוּן וְיִבְּיִא אָבֵוּן הַעְּנִיבְּא, עוֹיְכְם הְכְּבִּיּה, אְבֵוּן הְעִבִּין הְעִּבִּין וְאָבֵוּן, אָבֵוֹן הַלְעֵּבִין אָבִוּן הְעָבִּין הְעִבּין הְעִּבִּין הְעִוֹּבְּא אָבֵוּן הְלְעִיבְּא, עוֹיְכְם הְבָּיִהְ אָבֵוּן וְיִבְּא אִבֵּוּן הְעִבִּין הְיִבִּא אָבֵוּן הְעִבִּין הְיִבְּא אָבֵוּן הְעִבְּיִבְּא, אָבֵוּן הְעָבִין הְבָּיִים בְּבִּיִּלְ הְעִבְּיוֹן, אָבֵוּן הְעָבִין הְבָּיִים בְּבְּיִבְּא אָבֵוּן הְעָבִין הְיִבְּיִּא אָבֵוּן הְעָבִין הְבָּיִים בְּבָּיִים בְּבִּיְבְּא אָבֵוּן הְיִבְּיִים בְּבִּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבִיּלְ הְיִבְיוֹבְיּא אָבֵוּן הְבִיּבִיּא אָבֵוּן הְיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְיִיבְייִי הְיִּבְיּא אָבֵוּן הְבִּיּבְיּא אָבֵוּן הְבִּיּבִיין הְיִבּיא אִבֵּוּן הְבִיּבִיא. בְּבִּיּילְ הְיִבִּיא אָבֵוּן הְבִּיּיבְיּא אָבוּוֹן הְיִבִּיא אִבְּוֹן הְיִוּבְיּא אִבֵּוּן הְיִבּיּא אַבְּוֹן הְיִבּייִים בּיִיים בּיִיים בּיִין בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּיּים הְיִבְּי הִיבִּי אִבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּיים בְּיוֹים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹים בְּייִיבְיוּים בְּיים בְּיִיבְייִים בְּיוֹבְיים בְּיבְּיוֹ בְּיוֹים בְּיים בְּיבְיוֹים בְּיים בְּיוֹים בְּיים בְּיבְיוֹ בְּיוּיבְיִיים בְּיּיבְיים בְּיוּיבְיי בְּיבְּיים בְּיוּבְיים בְּיוֹים בְייִיבְיוּים בְּיוֹבְייִים בְּיבְיבִיים בְּיבְיבְיבְיוּים בְּיבּים בְּיבּיים בְּיבְיבְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְייבְיבְייבְ

40. רַבִּי שִׁבְּיעוֹן אָבַּוּר, אָכֶּף עֲבִיּיכָא דְּבֵיּיָרְא דְּכָּל בִּיבְיּרָא דְּכָּל בִּיבְיּרָא דְּכָל בִּיבִיּרָא דְּכָל בִּיבִיּרָא דְּבָיּרָא דְּבָיּרָא דְּבָיּרָא דְּבָיּרָא דְּבָּיּרְ בִּיִּם פְּתוּיִזְיה, נַּיִּם פְתוּיִזְיה, בִּיִם פְתוּבְוֹה. כְּבִיה דְּאָבְּירִ בִּיִם פְתוּבְוֹה. כְּבִיה דְּאָנִּיְל, בִיִּם פְתוּבְוֹה. כְּבִיה דְאוֹכְּיִרְ, בִיִּם פְתוּבְוֹה. כְּבִיה דְאוֹכְיִרְה. דְאוֹכְיִבְּה בִּיִּבְיּה בִּיִם פְתוּבְוֹה. בְּיִה דְאוֹכְיִרְה.

14. נון פְשׂוּטָה, כְּלֶלֶא דִּתְרֵין נוֹנִין, נוֹן פְשׂוּטָה, בְּלֶלֶא דִּתְרֵין נוֹנִין, בְּלֶלֶא דְּנֹוֹן פְשׂוּטָה בְּלֶלֶא דִּתְרִין נוֹנִין, כְּלֶלֶא דְּנֹוֹן בְּשׁוּטָה (ס"א מ"ם פתוחה, כללא דתרין נונין, נון פשוטה, נון כפופה. נון פשוטה כללא דאת וא"ו') בְּגִּין בְּרְ כַּלָּא אִקְּרֵי נוֹוֹן וְאוֹ נוֹוֹן. וּבְרָיָּא דְּבַוּתְנִיִּיתְא הָכִי כָּלָא אִקְרֵי נוֹוֹן וְאוֹ נוֹוֹן. וּבְרָיָּא דְּבַוּתְנִיִּיתְא הָכִי תְּאַנָּא, וֹ דְבַרְר, זְ' פְשׁוּטִה כּלְלָא דִּדְבַרְ וְנֹוּיְבָּא, הָכִי גִּוֹן בְּפִיפְּה, בִּכְלֶלֶא דִּבְּעִינְיה בְּלֶלֶא דִּבְרַר וְנִוֹּיְבָּא, בִּוֹם דְּהָכָא, הִיֹא נוֹטָיִרִיקּוֹן בָּוּכֶּירְ נְיִנְיְרְ בָּיִבְּיִרְ נְיִנְיְרְ בָּוֹלָיוֹן בָּוּכִיִּרְ נִינִין בְּיִבְּיר בְּיִבְּרְא דְּרָב בְּבְּלָּא דְּבְכִּלְא דְּבְכִּלְץ בְּבְּבִיר, וֹנִינְיִרְיִיןּן, אֵ"ל בָּוֹיְכֶּרְ נִּיְּבְירְ בָּיִבְּירְ הִיּא, וְהָא אִתְּבִוֹר.
בְּלֶלֶא דְּכַבְּלָּא, וְשַׂנְּיִר הוֹא, וְהָא אִתְבַוֹר.

42. תָּאנָגֹא, כָּל בִוּאוֹ דְשָּׂבִוּעֹ בְּרָכָה בֵּוֹהַהוּא דֹּבְּוֹבָרְרְ, וְלָא אִתְּבְּווֹן בְּאָבֵוֹן, עָבׁיה נָּאֶבִּר וּבוֹזַי יֵקָכּוֹ. כְּבָוֹה דְאַתְּ אָבֵּוֹר, (מלאכי א) לְכֶם הַכּּהְנִּיִם יֵקָכּוֹ. כְּבָוֹה דְאַתְּ אָבֵּוֹר, (מלאכי א) לְכֶם הַכּהְנִּיִּים

פָּרְחוּ שְׁעָרִים לְפָנָיו, כְּמוֹ שֶׁהוּא הָיָה פּּוֹתֵחַ שְׁעָרִים כָּל יוֹם כְּשֶׁהְיָה שׁוֹמֵר אֱמוּנִים.

39. אָמַר רַבִּי יוֹמֵי אָמַר רַבִּי יִהוּדָה, מַה ֶּיָה אָמֵן? אָמַר רַבִּי אַבָּא, הֲרֵי פַּּרְשׁוּהָ הַבּל. אָמֵן נִקְרָא מַבּוּעַ שֶׁל אוֹתוֹ הַנַּחַל שָׁשׁוֹפַעַ, אָמֵן נִקְרָא, שֶׁכָּתוּב (משלי ה) וָאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן. אַל תִּקְרֵי אָמוֹן אותו הַכּל קיום אָמֶן. אָלָא ַהַנַּחַל (הַטַּל) שֵׁשׁוֹפַעַ וִיוֹצֵא, אָמֵן נִקְרַא. שֶׁלְּמַדִנוּ, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וִעַד ָּהָעוֹלְם – עוֹלָם שֶׁלְּמַעְלָה, עוֹלָם שֶׁלְּמַטָּה. נַם כָּדְ אָמֵן וְאָמֵן – אָמֵן שֶּׁלְּמַעְלָה, אָמֵן שֶׁלְמַשָּה. אָמֵן קיּוּם שֶׁל כַּלְם, וַהֲרִי בַּאַרְנוּ אָמֵן בָּאוֹתָן אוֹתִיוֹת.

40. רַבִּי שִּׁמְעוֹן אָמַר, אָלֶ״ף עֹמֶק הַבְּאֵר שֶׁבֶּל הַבְּרָכוֹת, מִשָּׁם נוֹבְעוֹת וְיוֹצְאוֹת יְיוֹצְאוֹת וְנִמְצְאוֹת. מֵ״ם פְּתוּחָה, נְהָר שֶׁשׁוֹפֵע וְיוֹצֵא, וְנִקְרָא מֵ״ם. וְהוּא סוֹד שֶׁשָּׁנִינוּ, מִ״ם פְתוּחָה, כְּמוֹ מֵ״ם פְתוּמָה, כְּמוֹ שֶׁשָּׁנִינוּ, שֶׁבֵּאַרְנוּ (ישעיה ט) לְםַרְבֵּה הַמִּשְּׂרָה. שֶׁבָּאַרְנוּ (ישעיה ט) לְםַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה.

41. נו״ן פְּשׁוּטָה, כְּלֶל שֶׁל שְׁתֵּי נוּנִין. נו״ן כְּפוּפָה, כְּלֶל שֶׁל הָאוֹת וְא״ו, כְּלֶל שֶׁל נִוּן בְּפוּפָה, כְּלֶל שֶׁל הָאוֹת וְא״ו, כְּלֶל שֶׁל שְׁתֵּי בְּפוּפָה (כְּשׁוּטָה, נוּן כְּפוּפָה. נוּן כְּשׁוּטָה כְּלֶל שֻׁל הְאוֹת וְא"ו,) מִשׁוּם כְּךְ הַכּל נִקְרָא נוּן שָׁל הָאוֹת וְא"ו,) מִשׁוּם כְּךְ הַבּל נִקְרָא נוּן וְאוֹ נוּן. וּבְסוֹד הַמִּשְׁנָה כְּךְ שְׁנִינוּ, ו׳ זָכָר, ו׳ זְבָר, וְ׳ פְּשׁוּטָה כְּלֶל שֶׁל זָכָר וּנְקַבָה. נוּן כְּפוּפָה בְּלְל שֶׁל בְּל שֶׁל זָכָר וּנְקַבָה. נוּן כְּפוּפִה בְּלְל שֶׁל בְּלֵל שֶׁל בְּאוֹ הִיא נוֹטְרִיקוֹן אֵ״ל הַבְּל, וְיִפֶּה הוּא, מִ״לֶךְ נֶיִיאֶמֶן. כְּלְל שֶׁל הַבּל, וְיָפָה הוּא, וַהַרִי נִתִּבָּאֵר.

42. לְמַדְנוּ, כָּל מִי שֶׁשְּׁמֵע בְּרָכָה מֵאוֹתוֹ מְבָרֵדְ וְלֹא מְכַוּן בָּאָמֵן, עָלָיו נָאֶמַר וּבֹזַי יַקְלוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלאכי א) לְכֶם בּוֹזֵי שְׁבִּיי. בַּוּאִי עוֹנְּשֵׁיה. בְּכִּוּה דְּכָּא פָּתַוֹז בִּרְכָאוֹ לְעֵיכָּא, כַּךְ לָא פַּתְּוֹזִיוֹ כֵּיה. וְלֹא עוֹד אֶכָּא כַּד נָּפִיק בִּוּהַאִי עָלְבָּוּא, בַּוּכְרִיזֵּי קַבִּיה, וְאַבְּוּרִי, טְּרוּקוּ בַּבִּיה דְּפָּלַנְּיָיא, וְלָא לִיעוֹּל, וְלָא תְּלָבְּלּוֹן כֵיה, נֵוּי כֵּיה, וַוִּי לִנְּשִׂבָּוֹתֵיה.

43. הַאנָּא, זוֹיָיבֵי דְּגִּיהנָּם, כֻּלְּהוּ כַּנְּיהוּ בְּיִרוֹיוֹ לְכֵּבְּבֵיהוּ בְּיִחוֹיוֹ אִית כֵּיה כַגִּיהנָּם, וְכִּלְּהוּ פַּתְּוֹזִיןֹ אִית כֵּיה כַגִּיהנִּם, וְכִּלְּהוּ פַּתְּוֹזִיןֹ בְּיַבְּילוּ עוֹנְשַׁיִּיהוּ, אִינִּיוֹ פַּתְּוֹזִיןֹ בְּיַבְּילוּ עוֹנְשַׁיִּיהוּ, אִינִּיוֹ פַּתְּוֹזִיןֹ בְּיַבְּילוּ עוֹנְשַׁיִּיהוּ, אִינִּיוֹ פַּתְּוֹזִיןֹ בְּלֵּבְּכִיהוּן דְּפָּתְּוֹזִיןֹ רְבַּוֹ עֵבֶּיןֹ, וְכַבְּּוֹהוּ פַּתְּוֹזִיןֹ בְּבַּיְהוּוֹין רְבַּיְּהוּ פַּתְּוֹזִיןֹ בְּבַּיְהוּ בְּבְּירוֹי עוֹנְשַׁבְּירוֹי בְּהוּא פַּתְּוֹזִיןֹ בְּבָּיְרוֹי עוֹנְשַׁבְּיוֹיוֹן רְבַּיְּהוּ פַּתְּוֹזִיןֹ בְּבָּוֹהוּ פַּתְּוֹזִיןֹ בְּבָּוֹבְּ בִּיְהוֹיוֹן בְּבָּוֹבְּיוֹלְ בְּבְּרוֹי בִּיוֹיוֹן בְּבָּוֹי בִּבְּיְהוּ בְּבְּיוֹוֹיוֹ בְּבְּרוֹי בִּבְּבִּילְ בַּתְּוֹזִיןֹ בְּבְּוֹיוֹן בְּבְּרוֹי בִּיְבְּבִּילְ בְּבְּרוֹיוֹין בְּבָּוֹבְיוֹין בְּבְּיוֹבוֹין בְּבְּיוֹיוֹן בְּבְּוֹבוֹין בְּבְּיוֹלוּ בְּבְּוֹבוֹין בְּבְּבִּילוּ בְּבְּוֹבוֹין בְּבְּבִּילוּ בְּבְּוֹבוֹין בְּבְּבִילְ בְּבְּוֹבוֹין בְּבְּיוֹיוֹן בְּבְּבִיל בְּבְּרְבוֹיוֹין בְּבְּבְּרוֹיוֹן בְּבָּבְּבֵיל בְּתְּבוֹיוֹן בְּבְּוֹבוֹיוֹין בְבָּבְּבוֹיוֹיוֹן בְּבְּוֹבוֹין בְּבְּבוֹיוֹיוֹן בְּבְּבִּיוֹיוֹן בְּבְּוֹבוֹיוֹין בְבְּבוֹ בְּבְּוֹבוֹיוֹין בְּבְּבוֹיוֹיוֹן בְּבְּבוֹיוֹין בְבְּבִּוֹבוֹיוֹיוֹן בְבְּבְּוֹבוֹיוֹין בְּבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבְּבוֹיוֹיוֹן בְבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבְּבוֹיוֹיוֹן בְבְּבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְבִּיוֹבוֹיוֹין בְבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבוֹיוֹיוֹין בְּבְּוֹבוֹיוֹיוֹין בְבְבְּבוֹבִייוֹ בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוֹ בְּבְּבוֹיוֹיוֹין בְּבְּבְּבְּבְיוֹבְיוֹיוֹיוֹין בְבְבְּבוֹיוֹיוֹין בְבְּבְּבְבוֹיוֹיוֹין בְּבּוֹיוֹין בְּבְּבְּבְבוֹיוֹיוֹיוֹין בְּבְבוֹיבְיבְּבוֹיוּיוֹיוֹין בְּבְּבְּבְבוֹיוֹיוֹיוֹיוֹיוֹיוֹ בְבְּבוֹיוֹיוֹיוֹ בְבְּבְוֹבְבוּיוֹבוּיוֹיוֹיוֹיוֹיוֹ בְבְּבְּבְבְבוֹיוֹבוּיוֹ בְבְּבְבְבוֹבְיוֹבוּיוֹיוֹ בְבְבְּבְבְבוֹיוֹבוּיוֹיוֹיוֹיוֹ בְבְבוֹיוֹבוּיוֹ בְבְבְבוֹבְבוֹיוֹבוֹיוֹיוֹ בְבְבּבְבוֹיוֹיוֹיוֹיוֹ בְבְבּוּבְבְיוֹבְיוֹ בְּבְבְבוֹיוּבוּיוֹיוֹיוֹ בְבְבְּבְבוֹבְיוֹבוּיוֹ בְבְבְבּב

44. בַּגִּיהַבָּּם אִית בְּוֹדוֹרָא בַּתְרָאָה תַּהָאָה דְּכֵכְּהוּ,
וְהַהוּא בְּוֹדוֹרָא הָוֹי בְּוֹדוֹרָא עַׂל בְּוֹדוֹרָא
וְאַקְּרֵי (אִיוב י) אֶרֶץ עַׁיפְּנָה. בַּוֹהוּ עַׂיפְּנָה. כְּבְּוֹה וּאַקְּרֵי (אִיוב י) אֶרֶץ עַיפְּנָה. בַּוֹהוּ עַיִּפְּנָה. כְּבִּוֹה וּבְּתַּרְגְּבִּיינְּן בְּוֹרוּבַע יִהְיֶה עִיף, אוּף הָכָא עַיפְּנָה, וּבְּתַּיְאָה הָנְאָרְ הָבָא עַיפְּנָה, וְבִּהוּא אִקְּרֵי שְׂאוֹל תַּוֹוְתִּית, הוּא בְּוֹדוֹרָא עַוֹד. תַּוְזְתִּית, הוּא בְּוֹדוֹרָא עַּיְבְּרִי אֶרֶץ עִיפְּנָה תַּוֹוְתִּית, וְבִּבְּוֹיוֹ בְּא בְּהְרִין בְּא בְּהִיבֹ, (משלי כוֹ) שְּיֹאוֹל הַא בְּבְּרוֹוֹן. וְעַל דְּא בְּהְרִין כְּא אַרְפְּלוֹ, וְכַלְּהוּ בְּוֹדוֹרִין כְא בְּהִיבֹ, (משלי כוֹ) שְּׂאוֹל עַּתְּבְּרוֹן. וְעַל דְּא בְּהְנִיבֹ, (משלי כוֹ) שְּׂאוֹל עָּתְרָבְיוֹן. וְכַלְּהוּ בְּוֹדוֹרִין כְא אַרְפְּלוּ, וְכַלְּהוּ בְּרֹבוֹרִין בְּר בְּוֹבְיוֹיִין לְא אַרְפְּלוֹּ, וְכַלְּהוֹ בְּוֹרוֹרִין לְא אַרְפְּלוֹ, וְכַלְּהוֹ בְּוֹרִין לִיךְ אַ בְּרִוֹיִין לְא אַרְפְּלוֹ, וְכַלְּהוֹ בְּוֹבְּאִי.

הַבּהְנִים בּוֹזֵי שְׁמִי. מָה עָנְשׁוֹ? בְּמוֹ שֶׁלֹא פָתַח בְּרְכוֹת לְמַעְלָה, כָּךְ לֹא פוֹתְחִים לוֹ. וְלֹא עוֹד, אֶלָא בְּשִׁיוֹצֵא מֵהָעוֹלְם הַזֶּה, מַכְרִיזִים לְפָנָיו וְאוֹמְרִים: סִגְרוּ הַפְּתָחִים לִפְנֵי בְּלוֹנִי וְלֹא יִכְנֵס, וְאַל תְּקַבְּלוּ אוֹתוֹ. אוֹי לוֹ! אוֹי לְנִשְׁמָתוֹ!

43. לְמַדְנוּ, כָּל רִשְׁעֵי הַגֵּיהִנֹּם נְכְנְסִים לְמְדוֹיִם יְדוּעִים, וְכַמָּה פְּתְחִים יֵשׁ לְּגֵיהִנֹּם, וְכָל הַפְּתְחִים כְּנֶגֶד פִּתְחֵי הַגַּן לֵגִיהִנֹּם, וְכָל הַפְּתְחִים כְּנֶגֶד פִּתְחֵי הַגַּן עֵבֶן. וּבְשָּׁעָה שֶׁמּוֹצִיאִים אוֹתָם רְשָׁעִים שְּׁקִּבְּלוּ עָנְשָׁם, הֵם כּוֹתְחִים פְּתָחִים פְּתָחִים בְּתָחִים וְשִׁמִים (וְשׁוֹאֲבִים) אוֹתָם לַחוּץ. וְכָל הַפְּתְחִים נִקְרָאוּ בִשְּׁמָם כְּנֶגֶד פִּתְחִים נִקְרָאוּ בִּשְּמָם כְּנֶגֶד פִּתְחִים נִּנְרָא שֵׁם כְּנֶגֶד אַתְרַ בְּּתְחִים נוֹדְעִים אוֹתִם פִּתְחִים נוֹדְעִים בְּנֶגֶד הַפְּתָחִים נוֹדְעִים בְּנֶגֶד הַפְּתָחִים, אוֹתָם פִּתְחֵים נוֹדְעִים בְּנֶגֶד הַפְּנָגֶד הַפְּתְחִים, אוֹתָם פִּתְחֵים נוֹדְעִים בְּנֶגֶד הַפְּתָחִים, אוֹתָם פִּתְחֵים נוֹדְעִים

44. בַּגַּיהָנֹם יֵשׁ מְדוֹר אַחֲרוֹן תַּחְתּוֹן שֶׁל כָּלֶם, וְאוֹתוֹ מְדוֹר הוּא מְדוֹר עַל מְדוֹר, וְנִקְרָא (איוב י) אֶרֶץ עֵיפְּרָה. מַה זָּה עֵיפְּרָה? בְּמוֹ שִׁנֶּבְּעְהִיה? בְּמוֹ שִׁנֶּבְּעְהִיה בְּחֹ יִּהְיָה עֵיף. עִיפְּרָה, בְּמוֹ שִׁמוֹת כֹּה) רְבוּעַ יִּהְיָה בָּפוּל, וּמְתַרְגְמִים – מְרַבְּעִייִהְיָה עִיף. גַּם בָּאן עֵיפְּרָה, בְּלוֹמֵר בְּפוּלְה. וְאוֹתוֹ נַקְרֵא שְׁאוֹל תַּחְתִּית, שְׁאוֹל הוּא מְדוֹר תַּחְתּוֹן, וְלְכֵן אֶחְרָ, תַּחְתִּית, וְנִקְרָאת נְיִבְּרָאת אֶרֶץ עֵיפְּרָה תַּחְתִּית, וְנִקְרָאת נְאַרָן, וְעַל זֶה בְּתוֹּב (משלי טוֹ) שְׁאוֹל נִאֲבְּדּוֹן, וְכָל הַמְּדוֹרִים לֹא נִכְפְּלוֹּ, וְכַלְם לֹא מִרְעַיִּפִים חוּץן מְזָּה.

45. וְלְמַדְנוּ, מִי שָׁיוֹרֵד לַאֲבָדּוֹן, שָׁנִּקְרֵא תַחְתִּית, לֹא עוֹלֶה לְעוֹלְמִים. וְהַהּוֹא נִקְרָא אִישׁ שֶׁמֵּשְׁמָד וְנֶאֱבָּד מִבְּל הָעוֹלְמוֹת. וְלְמַדְנוּ, לְאוֹתוֹ מָקוֹם מוֹרִידִים אוֹתָם אֲנָשִׁים שֶׁמְבַוִּים לְהָשִׁיב אָמֵן, וְעַל אָמֵן הַרְבֵּה שֶׁנֶּאֶבְדוּ מִמֶּנוּ, שֶׁלֹא הָחֲשִׁיב אוֹתָם, דְּנִים אוֹתוֹ בַּגֵּיהִנֹם, וּמוֹרִידִים אוֹתוֹ

בְּהַהוּא בָּודוֹרָא תַּהָאָה, דְּכֵיּת בָּה פַּתְוָזא, וֹאַהְאַבִיר וְכָא סָכִיק בִינִּיה כְּעָבְבִּיוּן. וְעַכ דָא בּעהֹבי (אַהֹבּ ז) בּכָּרָה עָּנָּן זַוֹּכַּרַבּ בּן הָוֹבִּר אָּאוֹכְ כָּא יַעֲׂכֶּהֹ. וְכָּא, וְהָא בְּתִיבֹ (יונה ב) בִּעֶּטֶוֹן שְׁאוֹכֹּ שׁוַעִּׂתִי שָּׂבַוּעָּתָ וְגוֹי׳. וּכְתִיב (שמואל א ב) בווריד ּ שְּׂאוֹכ וַיִּעַב אָכָּא הָכָא שְׂאוֹכ , הָתָם תַּוֹוְתִית. וֹאוּלּגִלּוֹבָא בָא בַּאַבְּבָר בִּיִשִּי בָא בְּלָא אַבְּבָר

46. אָבַור רִבִּי יוֹסֵי, בַוֹאי דְּכְתִּיב, (ירמיה ב) כִּי שְּׂתַיִם רָעוֹת עָשָׁהֹ עַבּוּי אוֹתִי עָוְבוּי בְּוּקוֹר בַוּיִם וַזִיִּים כַּוֹזצַוֹב כָּהֶם בארות וְגוֹי. אותי עָוֹבוּ בִּיקוֹר בַּיִּים זַזִיים, דָא הוא דְלָא בָעֵי לְלַּרְשָׂא שְּׂבָּוֹא דְלּוּרְשָׂא בְּרִיךְ הוֹא, בְּאָבֵוּן. בַוֹאי עוֹנְשׁיה. כְּתִיבׁ כַוֹוְצֹּוֹב כָהֶם בֹארות בֹארות נִשְּׂבְּרִים, דְנַוֹּוְתִּין כַנֵּיהֹנָם דַּרְנָּא בָתַר דַּרְנָּא, עַר דְנַוֹּוְוֹתִיןֹ כַּאֲבַרוֹן דְאִקְּרִי הַוֹּזְתִּית. וְאִי אִיהוּ קַדִּישׁ שְׁבָּוֹא דְקוּוְשָׁא בְּרִיךְ עוּא׳ לְכּוֹוֹנָּע בִּאָכוּן כּבְּלָא גֹאוּע׳ סֹכֹּוּלָ דַּלְבָּא בָּתַר דַרְגָּא, לְאָתְעַּרְנָּא בֵּוֹהַהוּא עָנְלְבָּוּא דְאָתֵי, דְּנָגִיר הָדִיר כָּא פַסִיקּ, הֲדָא הוּא דִרְתִיב, (תהלים ַלא) אֱבוונִֿים נֿוֹצֵּר יָיָ׳ וּבְוּשַׂבֵּם עַבֹּל יֶהֶר עוֹשֵּׂה נַּאְןה.

.47 הָאנָא, שִּׁירָה בָּושִּׁירְ בִּרְכָאן בֵועַיכָּא כְּתַהָא, עַר דִישִּׂתַבְּוווּן בִּרְכָאוֹ בְּכֻכְּהוּ עָבְרִנִיוֹּ. (אמר רבי יוסי אינון ישראל למימר שירתא, שלימתא שירה דכליל כל שאר שירין הדא הוא דכתיב, (ישעיה יב) ואמרתם ביום ההוא הודו ליי' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו). אָבַּוֹר רִבִּיֹ אֶכְעָוֹד, וְבִוּינִין אִינוּוּן יִשְּׂרָאֵל כְבֵּויבַור שִּׂירָתָא, בּותַתָא כְעַיִּכָּא, וּבִועַינּלָא כְּתַתָּא. וּכְלַקְשְׁיָרָא קֹשְׂיָרָא דְּבְּוֹהֵיבְוֹנוּתָא. דִּבְתִּיבֹ, (במדבר כא) אָוֹ יָשִּׂיר יִשְּׂרָאֵכ אָת הַשִּׁירָה הַוֹּאת. אָוֹ שָּׂר כוֹא נֶּאֱבַוּר, אֶכָּא אָוֹ יָשִּׂיר. וְבֵן בַּקְּהוּ בְּהַאי גַּוְונָא. אֶת הַשִּׂירָה הַוֹּאת, בִּותַתָּא כְּעַוֹּיכָּא. עַבָּי בְאֵר עָנוּ כָהֹ, עַבִּי בְאֵר,

לָאוֹתוֹ מָדוֹר תַּחָתוֹן שֵׁאֵין בּוֹ פַּתַח, וְנֶאֲבָד וְלֹא עוֹלֶה מִפֶּנוּ לְעוֹלְמִים. וְעַל זֶה בָּתוּב (איוב ז) כָּלָה עָנָן וַיֵּלַדְ בֵּן יוֹרֵד יונה פָתוּב (יונה שָׁאוֹל לֹא יַצֵעֶלֶה. וְלֹא?! וַהֲרֵי כָּתוּב (יונה ב) מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִּוּעְתִּי שָׁמַעְתָּ וְגוֹ׳. ּוְכָתוּב (שמואל-א ב) מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיְּעֵל. אֶלָא כָּאן שָׁאוֹל, שָׁם תַּחָתִּית. וּבַאַרנוּ, זֶה בְּשֶׁחָזַר בּוֹ, וְזֶה בְּשֶׁלֹּא חָזַר בּוֹ.

46. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מַהוּ שֶׁבְּתוּב (ירמיה ב) בִּי שִׁתַּיִם רָעוֹת עֲשָׂה עַמִּי אֹתִי עָזִבוּ (בַ מָקוֹר מַיִם חַיִּים לַחִצֹב לָהֶם בּארוֹת וְגוֹ׳? אֹתִי עָזָבוּ מִקוֹר מַיִם חַיִּים – זֶהוּ מִי שֶׁלֹא רוֹצֶה לְקַדֵּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא בְּאָמֵן. מָה עָנִשוֹ? כָּתוּב לַחִצֹב לֶהֶם בּארוֹת בֹארת נִשְּׁבָּרִים. שֶׁיּוֹרְדִים לַגֵּיהִנֹם דַּרְגָּה אַחַר דַּרְגָּה, עַד שֶׁיּוֹרְדִים לַאֲבַדּוֹן שֶׁנְקְּרָא תַחָתִּית. וִאָם הוּא קְדֵשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוא לְכַנֵּן בְּאָמֵן כָּרָאוּי, עוֹלֶה דַרִנָּה אַחַר דָרְגָה לְהָתְעַדֵּן מֵאוֹתוֹ עוֹלֶם הַבָּא, זהו פוֹסֵק. לא תַּמִיד ששופע שֶׁבְּתוּב (תהלים לא) אֱמוּנִים נֹצֵר ה׳ וּמְשַׁלֵּם עַל יֶתֶר עשׁה גַאֲוָה.

47. לַמַדְנוּ, שִּׁירָה מוֹשֵׁכֵת בְּרָכוֹת מָלְמַעָלָה לִמַּטָּה, עַד שָׁיִּמָּצְאוּ בִרְכוֹת בָּכָל הָעוֹלָמוֹת. (אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, עֲתִידִים הַם יִשְׂרָאֵל לוֹמַר שִׁירָה שָׁלַמָה, שִׁירָה שֶׁכּוֹלֵלֶת כָּל שׁכַּתוּב (ישעיה זָהוּ הַשִּׁירִים, יב) וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קרְאוּ בִשְׁמוֹ רוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו) אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עָתִידִים יִשְּׂרָאֵל לוֹמַר שִׁירָה מִלְּמַטָּה ַלְמַעְלָה וּמִלְמַעָלָה לְמַשָּה וְלִקְשֹׁר אֶת קָשֶׁר הָאֱמוּנָה, שֶּׁכָּתוּב (במדבר כא) אָז יָשִׁיר יִשִּׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. אָז שָׁר לא נָאֱמַר, אֶלָא אָז יָשִׁיר. וְכֵן כַּלְם כְּמוֹ ֶּזֶה. אֶת הַשִּׁירָה הַזּאת, מִלְּמַשָּה לְמַעְלָה. ָעַלִי בְאֵר עֻנוּ לָה. עַלִי בְאֵר, כְּלוֹמַר עֲלִי בוא לושהא לְאָנּלָא. בּכוּפור סַלְּ לְאַנְירִר, לְאַנְאַנְאַנְיִדְאַ בְּבַּאָנְיר, בָּא

48. וּכְּבָתַר בֵּועֵיׁפָּא כְּתַהָא, (דהא עד השתא בגלותא אשתכחת עמנא) בְּאֵר וְזַפְּרוּהָ שָּׂרִים, דְּאוֹכִּידוּ כְּהֹ אֲבָּא וְאִיבִּוּא, (לעילא) בְּרוּהָ נְּדִיבֵּי הָעָם, אִכֵּיוֹ אֲבָּא וְאִיבְּוֹא, (לעילא) בְּרוּהָ נְּדִיבֵי הָעָם, אִכֵּיוֹ אֲבְּהָוֹ, דְּאִבְּּרוּן (תהלים מז) נְּדִיבֵי עַבְּוּים. בְּרוּהָ, אֲבָרוּן, דְּאִבְּרוּן (תהלים מז) נְּדִיבִי עַבְּוּים. בְּרוּהָ, אֲבָּוֹה הוּא אֲבָרוּ בְּבְּוֹזוֹנִקְלּ, דָא יְסוֹד. בְּבִישְׁיְעֲנוֹתִם, דָא נָצֵוֹז וְהוֹד, בִוּעֵיִּכְּא כְּתַהָּא. וּבִוּבְּוְדְבָּר בַּוֹתְנָּה, וּבִוּבִוּתְנָה, וְבִוּבִּוּתְנָה בְּוֹת. בְּא יְּכוֹרָא שְׂבֵינְא, וְבִוּבִוּתְא, הְשׁוֹּרָא הַיִּיבְוֹא דְּכֹכְּא בֵּיה. הָּא הְשִׁיּרָא דְּבְוֹבִילְא בִּיה. הָבִּיוֹת. הָא הְשִׁיּרָא שְׂבֵינְה, וּבִּנִּתָּא, הְשׁוֹנִר, הָא הְשִׁיּרָא דְּבִוֹנִרְא, הָּיִּיבְוֹא דְּכֹכְּלְא בֵּיה.

49. אָבַּוֹר רָבִּי יוֹסֵי, זְּבִּייִּין יִשְּׂרָאֵל לְבֵּייבַּוֹר שִׁיֹּרָתָא שְׁבֹּינְתָא. שִׁיִּרְתָא דְּכָלִיל כָּל שְׂאֵר שִׁיִּרִין. הֲדָּא הוֹדוּ לַהְ׳ הִּיְבִּינִ בְּיִּנִם הַהוֹּא הוֹדוּ לַהְ׳ הְּיָבִיּנִ בְּיִּנִם הַבְּיוֹם הַהוֹּא הוֹדוּ לַהְ׳ הְּיְבִיּנִ בְּיִבְּיִם עֲלִילוֹתָיוּ. בְּהַהוּא הִּיְבִי בְּיִבְּיִם עֲלִילוֹתָיוּ. בְּהַהוּא וְבִיּנִּא בְּתִיבֹּ, (זכריה יד) וְהָיָה יְיָי לְבָּוֹלְךְ עַל כָּל בָּל בְּלֹים הָבִּינִם הָבִּינִם הָבִּינִם יְבָּינִם הָבִּינִם הָבִּינִ יְיִי לְבָּילוֹר וּשְׁבֹּנוֹ אָיְדִר. וְבְּיִּנִם הַבְּיוֹם הַבְּיִּיל יְיִי לְבָּשְׁוֹוּל פָּינִוֹ וּלְשׁוֹנִנִּי הַנְּבִּיוֹם הְבָּוֹיִם הִנְּיִיל בְּיִלְשׁוֹוּת עָּם אֵכָּה. רָבָּה אָזִּ יִאבְּוִרוּ בַבְּנִוֹים הִנְּהִיל יְיִי לַעֲשׁוֹת עָם אֵלָה. רָבָּה, אָזֹ יִאבְּוִרוּ בַבְּוֹיִם הִנְּהִיל הִיִּיְ לַעֲשׁוֹת עָם אֵכָּה.

לְמְקוֹמֵךְ לְהָתְאַחֵד בְּבַעְלֵךְ, זֶהוּ מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה.

48. וְאַחַר כָּךְ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, (שֶׁהָרִי עַד עַרְשָׁוֹ בָּגָלוּת נִמְצֵאת עִמְנוּ) בְּאֵר חֲפָרוֹהְ שָׁרִים, שֶׁיִּלְדוּ אוֹתָה אַבְּא וְאִמָּא (לְמַעְלָה). שְׁרִים, שֶׁיִּלְדוּ אוֹתָה אַבְּא וְאִמָּא (לְמַעְלָה). בְּרוּהְ, נְדִיבֵי הָעָם – אֵלוּ הָאָבוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ (תהֹלִים מז) נְדִיבֵי עַמִּים. בָּרוּהָ, מְקוֹם לְהִוְדֵּוֹג בָּה הַמֶּלֶךְ בִּבְרְכוֹת. וּבַמְּה הָוֹא הַוֹּא הַוֹּא הַוֹּא בְּמְחֹקֵק – זָה יְסוֹד. בְּמִשְׁעֲנֹתְם – זָה נֵצְח וְהוֹד, מִלְמַעְלָה לְמַשָּה. וּמִמַּרְנָה נַחֲלִיא לְבָמִה. וּמְמַהְנָה נַחֲלִיאֵל בְּמוֹת. זֶהוּ לֶשֶׁר שָׁלֵם, לֶשֶׁר הָּבִּל. הַמִּיֹם שָׁבּוֹ הַכֹּל. הָמִיּב, לְמִים שָׁבּוֹ הַכֹּל.

49. אָמַר רַבִּי יוֹמֵי, עֲתִידִים יִשְּׂרָאֵל לוֹמַר שִּׁירָה שְׁבֹּוֹלֶלֶת בָּל שְׁאָר שִׁירָה שְׁבּוֹלֶלֶת בָּל שְׁאָר הַשִּׁירִים. זֶהוּ שֶׁבִּוֹלְבֹּר (ישעיה יב) וַאֲמַרְתָּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה׳ קְרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדִיעוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן בָּעוֹב, (זכריה יד) וְהָיָה ה׳ לְמֶלֶךְ עַל בָּל בָּתוֹב, (זכריה יד) וְהָיָה ה׳ לְמֶלֶךְ עַל בָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה׳ אֶחָד וּשְׁמוֹ הָאָרִץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה׳ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וְכָתוּב (תהלים קכו) אָז יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אָז יֹאמְרוּ בַּגּוֹיִם הִגְּדִּיל ה׳ לַנְשׁוֹת עִם אֵלֶה. 4

בָּרוּרְ יְיָ׳ לְעוֹכָּם אָבֵוֹן וְאָבֵוֹן יִבְּוּכוֹרְ יְיָ׳ לְעוֹכָּם אָבֵוֹן וְאָבֵוֹן.

